

KLAGERÅDSBERETNING 2011

INDHOLD

FORORD FRA KLAGERÅDETS FORMAND	3
FORORD FRA KLAGERÅDETS MÆGLINGSMAND	4
AFSKEDIGELSE	6
ANSÆTTELSESVILKÅR	13
ARBEJDSKADER	15
LØN	20
RÅDGIVNING	21
DIVERSE	27
IKKE REALITETSBEHANDLEDE SAGER	32
AFVISTE	32
HENVIST	34
SAGER LØST LOKALT	35
STATISTIK	37
VEJLEDNING OM KLAGERÅD OG MÆGLINGSMAND	38
FORRETNINGSORDEN FOR KLAGERÅDET OG MÆGLINGSMANDEN	40

FORORD FRA KLAGERÅDETS FORMAND

Medarbejdere i 3F-afdelingerne og i forbundet arbejder hver dag med at forfølge medlemmernes faglige og juridiske sager. Antallet af sager der behandles er ikke i småtingsafdelingen, og sagsmængden er ikke blevet mindre i gennem tiden efter fusionerne.

Det gælder for 3F som for alle arbejdspladser, at "hvor der handles, der spildes." Det kan ikke undgås, at der laves fejl. Det som 3F bør stræbe efter er, at der ikke begås de samme fejl gang på gang.

3F's Klageråd er oprettet med henblik på at give medlemmerne mulighed for at klage over sagsbehandlingen i en 3F-afdeling eller i forbundet, som har betydet, at medlemmet har lidt et økonomisk tab. Herved sikres 3F muligheden for at gøre en eventuel skade god igen, og medlemmet slipper for at gå til domstolene. Det er samtidig mit håb, at vi alle kan tage ved lære af de sager, der behandles i Klagerådet og hos Mæglingssmanden.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at opsummere nogle af de gode sagsbehandlingsråd, som Mæglingssmanden og Klagerådet er kommet med igennem de senere år:

- Skriv kort referat af møder med medlemmerne, om hvad der aftalt, at medlemmet hhv. afdelingen skal gøre/gør.
- Husk forventningsafstemning. Skriv fx "Afdelingen skønner, at dit krav er tvivlsomt på grund af....."
- Skriv til medlemmet, hvis der er frister der skal overholdes for, at et krav kan gøres gældende.
- Orienter løbende medlemmet om, hvad der sker i sagen, og hvornår der næste gang kan forventes nyt.
- Tag medlemmet med ved forligsforhandlinger, eller få et skriftligt mandat eller tag forbehold for medlemmets godkendelse – hvis medlemmet har skrevet under på forliget, er det svært at få medhold i en klage.
- Husk at det nogle gange er første gang medlemmet har kontakt med fagforeningen efter mange års medlemskab, forklar derfor nøje det, som du tager for givet.
- Hvis afdelingen har påtaget sig en rådgivningsopgave, som ligger ud over, de opgaver som afdelingen normalt hjælper med, så følg rådgivningen til dørs eller sørg for at andre overtager.

I nærværende klagerådsrapport gennemgås de klagesager som blev indgivet i 2011. Der blev der indgivet 83 klager, hvoraf 51 blev realitetsbehandlet. De sager som blev realitetsbehandlet er kort refereret i anonymiseret form.

God Læselyst

Venlig hilsen

Johnny Skovengaard

Formand for Klagerådet

FORORD FRA KLAGERÅDETS MÆGLINGSMAND

I året 2011 har jeg modtaget 32 klager. Det er flere end sidste år, hvor antallet var usædvanlig lavt, men svarer meget godt til de tidligere år.

I de fleste tilfælde har jeg ikke kunnet give klager medhold, ofte fordi vedkommende ikke havde lidt et økonomisk tab.

Det er dog ikke sjældent sket, at jeg ikke desto mindre har kritiseret den pågældende afdeling, fordi sagsbehandlingen ikke har været i top. Det drejer sig om langsommelig sagsbehandling, manglende tilbagemelding om sagens gang, manglende klarhed over sagens stilling eller – i enkelte tilfælde -uvidenhed om reglerne.

Jeg vil anbefale, at afdelingerne indfører nogle rutiner for at undgå dette. F.eks. venter en afgørelse ofte på svar fra Arbejdsskadestyrelsen eller andre myndigheder. I sådanne tilfælde kan man fortælle medlemmet, hvor lang tid der typisk vil gå, og når tiden er gået, kontakte medlemmet og forklare, at man stadig venter på svar, således at medlemmet er klar over, at sagen ikke er glemt. Når svaret kommer, bør det hurtigst muligt sendes videre til medlemmet. Det gælder i det hele taget, at man bør sørge for med jævne mellemrum at kontakte medlemmet, uanset at der endnu ikke er sket noget i hans sag.

Og så vil jeg endnu en gang understrege, hvor vigtigt det er kort at skrive ned, hvad der er aftalt på et møde. Det kan klares med en e-mail dagen efter. F.eks. "Vi aftalte i går, at jeg sender sagen til Arbejdsskadestyrelsen. Jeg forventer ikke svar før november, så du skal ikke regne med at høre fra mig igen før 1. december". Eller: "Vi aftalte i går, at du selv kontakter din private ulykkesforsikring".

Endvidere er det meget vigtigt – hvad jeg før har understreget – at medlemmet ikke får urealistiske forestillinger om sit kravs størrelse. Medlemmerne bliver forvirrede og frustrerede, når de ved den første kontakt får at vide, at der kan rejses krav om flere hundrede tusinde kroner – og sagen så et år senere ender med et forlig, hvor medlemmet modtager 25.000 kr. Det er derfor af stor betydning at udtale sig med forsigtighed, indtil man kender sagen til bunds og ikke blot har medlemmets version, som naturligvis er farvet af hans egne interesser og hans forståelse af sagen.

Endelig er der spørgsmålet om fagligheden. Det kan være svært for en sagsbehandler at overskue alle regler – herunder ændringer – på det arbejdsretlige område. Men det er ingen skam ikke at kende alle detaljer. Det tror jeg, vi alle oplever i vort arbejde.

På 3F's hovedkontor er en juridisk afdeling, der gerne hjælper afdelingerne med konkrete spørgsmål om lovgivning og praksis.

I de sidste år har der været en del virksomhedslukninger eller -flytninger ofte i tyndt befolkede områder. Det kan betyde, at en lille 3F afdeling pludselig står med 2-300 henvendelser fra arbejdsløse med akut behov for hjælp og støtte. I sådanne situationer ligger der et særligt ansvar på ledelsen for at håndtere den usædvanlige situation med den pludselige store arbejdsbyrde.

Ledelsen bør udarbejde retningslinjer og principper for arbejdet, så det er muligt for medarbejderne at klare den store udfordring.

Der bør tilrettelægges arbejdsgange, så det er muligt at starte den enkelte nye sag inden for en rimelig tid, samtidig med at arbejdet med de øvrige sager kører videre. Måske bliver det nødvendigt at lukke for telefonbetjeningen i en periode. Måske skal der udarbejdes en skrivelse til de arbejdsløse medlemmer om de rutiner, afdelingen har indført, så de kan se, hvornår de vil komme til.

Hvis ledelsen ikke tager dette ansvar på sig, risikerer man, at sager bliver glemt af overbebyrdede medarbejdere med meget alvorlige konsekvenser for medlemmet. Formentligt kan vi imødesee flere virksomhedslukninger i 2012 og 13, og det er derfor klogt, hvis en afdeling med en stor virksomhed i området forbereder sig på en sådan situation.

Afslutningsvis vil jeg dog fremhæve, at ledelsen i langt de fleste 3F afdelinger er uhyre bevidst om sit ansvar, og vi har set adskillige virksomhedslukninger i de senere år, der er forløbet uden klager til mig eller Klagerådet.

Afslutningsvis vil jeg fremhæve, at antallet af klager er meget lavt forhold til de hundredvis af kontakter, der hver dag finder sted mellem medlemmer og deres afdeling.

Eva Smith

Mæglingsmand for 3F

AFSKEDIGELSE

09-44142

Klage over afdelingens behandling af klagers afskedigelse.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingsmanden.

Ikke medhold.

Klagen omhandlede forhold, som klager ikke mente var hensigtsmæssigt behandlet af afdelingen, herunder klagers afskedigelse fra sin arbejdsplads og krav på betaling for timer brugt på undersøgelser.

Klager blev afskediget med det overenskomstmæssige varsel begrundet i for megen sygdom.

Klager oplyste, at der selvstændigt blev taget kontakt til arbejdsgiver angående sygefraværet med henblik på flexjob eller fyring, da klagers læge mente, at sygefraværet ikke kunne nedbringes som følge af kroniske og varige skader. Klager anførte, at der blev modtaget positiv respons fra ledelsen på tanken om et flexjob, hvorfor klager påbegyndte proceduren med at søge flexjob, som klager regnede med ville blive bevilliget. Klager anførte endvidere, at alle undersøgelserne foregik på ferie og fridage for at være imødekommende over for virksomheden, der havde lovet klager et flexjob.

Afdelingen anførte, at tillidsrepræsentanten ved sygesamtalen havde reddet klager fra en opsigelse, idet klager på mødet havde tilkendegivet, at kommunen havde lovet at bevillige klager et flexjob. Virksomheden betingede sig dog, at klager hurtigt fik bragt formalia i orden. Det anførtes endvidere, at virksomheden ikke var tilfreds med, at undersøgelserne med henblik på flexjob foregik i arbejdstiden.

Klagerådet og Mæglingsmanden fandt, at det er 3F's klare ret og pligt at vurdere, om sagen kan holde i Arbejdsretten, da det ville være spild af medlemmernes penge at føre en sag, man på forhånd mente, man ville tabe. Idet klagers fravær havde haft et sådant omfang og en sådan sammenhæng, anså Mæglingsmanden det ikke urimeligt at vurdere, at klager ikke kunne vinde en faglig sag. Det blev således henstillet, at afdelingen ikke kunne kritiseres for arbejdet med afskedigelsessagen.

Med hensyn til kravet på betaling af timer brugt på undersøgelser fandt både Klagerådet og Mæglingsmanden, at der var tale om påstand mod påstand, hvorfor der ikke fandtes bevis for, at klager havde krav på betaling for tiden brugt på undersøgelser.

10-7863

Klage over afdelingens manglende tilbagemelding og mangel på handling.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Klagen omhandlede klage over manglende indgriben og opbakning fra tillidsrepræsentanten samt klagers afskedigelse grundet for meget sygefravær.

Klager oplyste, at afdelingen aldrig havde svaret på klagen over tillidsrepræsentanten. Derudover gjorde klager gældende, at denne måske stadig ville have et job, hvis afdelingen havde gjort noget i forbindelse med afskedigelsen.

Afdelingen oplyste, at de havde informeret tillidsrepræsentanten om klagen, men at de antog, at kollegaerne ville have valgt en anden tillidsrepræsentant, såfremt de var utilfredse med den gamle. Dette var ikke sket. Afdelingen oplyste endvidere, at virksomheden havde været meget imødekommende i forbindelse med klagers sygefravær, men at der var grænser for, hvor langt det sociale hensyn kunne udstrækkes. Afdelingen mente således ikke, at der var grundlag for en afskedigelsessag.

Klagerådets Sekretariat gav ikke klager medhold i klagen. Klagerådet anførte, at tillidsrepræsentanten vælges af kollegaerne. Hvis kollegaerne mener, at tillidsrepræsentanten ikke varetager kollegaernes interesser, kan kollegaerne vælge en ny. Afdelingen bærer som udgangspunkt ikke ansvaret for tillidsrepræsentantens handlinger. Det var således Klagerådets opfattelse, at afdelingen ikke kunne eller burde have gjort andet.

Med hensyn til afskedigelsen vurderede Klagerådet, at klager have haft meget sygefravær og væsentlige helbredsmæssige gener, hvorfor der kun kunne udføres et begrænset antal arbejdsopgaver på arbejdspladsen. Klagerådet anførte, at dette som udgangspunkt var en lovlig grund til afskedigelse. Afdelingen havde således været i sin gode ret til ikke at rejse sag om uberettiget afskedigelse.

10-20703

Klage over afdelingens manglende førelse af bortvisningssag og dermed pådragende advokatombudsninger.
Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingensmanden.
Delvist medhold.

Klagen vedrørte det faktum, at afdelingen ikke ville føre klagers sag om uberettiget bortvisning, hvorfor klager måtte gå til privat advokat og derigennem havde pådraget sig advokatombudsninger. Endvidere rejste klager krav om godtgørelse begrundet med, at klager måtte tåle ærekrænkende snak og chikane, som følge af at sagen ikke blev ført.

Afdelingen mente ikke, at sagen kunne vindes fagretligt pga. klager fra kunder og meddelelse om, at kontrakten med virksomheden ville blive ophævet.

Klagerådet gav ikke klager medhold i klagen, idet de fandt, at afdelingens vurdering af bortvisningens saglighed hvilede på et sagligt skøn.

Mæglingensmanden lagde imidlertid vægt på, at klager fik medhold i retten i, at bortvisningen ikke var berettiget, hvilket var et tungtvejende indicium for, at afdelingen burde have ført sagen. Dertil kom, at klager fik fri proces ved Procesbevillingsnævnet, hvorfor de har skønnet, at der var udsigt til at få medhold i sagen. Endelig fandt Mæglingensmanden, at klagers version af sagen burde have været med i vurderingsgrundlaget for, om sagen skulle føres.

Med baggrund i ovenstående fandt Mæglingensmanden, at advokatbistanden var berettiget og advokatregningerne af en så begrænset størrelse, at afdelingen måtte godtgøre klager regningerne til advokaten. Derimod måtte klager selv bære ærekrænkelsen, da Mæglingensmanden ikke fandt, at afdelingen kunne gøres ansvarlig.

10-26790

Klage over afdelingens afslutning af afskedigelsessag forkortet opsigelsesvarsel.
Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.
Delvist medhold.

Første del af klagen omhandlede afdelingens afslutning af klagers afskedigelsessag.

Klager var blevet opsagt begrundet i strukturændringer i firmaet. Klager mente dog ikke, at dette var tilfældet, da klager efter opsigelsen fik oplyst, at der var ansat en anden i dennes sted, hvorfor klager fandt opsigelsen usaglig. Afdelingen henviste til, at det på mødet med virksomheden blev oplyst, at klagers arbejde ville blive udført af en anden medarbejder i sidste del af opsigelsen for at færdiggøre arbejdet, hvilket var arbejdsgivers disponering af arbejdskraften. Herefter blev stillingen nedlagt. På denne baggrund fandt afdelingen ikke grundlag for at fortsætte sagen.

Klagerådet fandt, at afdelingens vurdering hvilede på et sagligt grundlag og fandt således ikke, at afdelingen havde handlet ansvarspådragende ved ikke at fortsætte sagen. Klagerådet fandt det dog beklageligt, at klager og afdelingen havde haft en forskellig opfattelse af, hvad der blev aftalt på mødet med virksomheden og opfordrede derfor afdelingen til at sikre sig, at medlemmet er indforstået med/har forstået, at sagen ikke videreføres.

Med hensyn til opsigelsesvarslet anførte klager, at der i henhold til overenskomsten var ret til et varsel på 28 dage, hvilket afdelingen skulle have sikret. Afdelingen anførte, at den ikke var enig i den anførte opsigelsesperiode.

Klagerådet fandt, at klager rettelig var berettiget til 28 dages varsel og ikke et varsel på 14 dage. Afdelingen burde have undersøgt dette i forbindelse med afskedigelses sagen, hvorfor de har handlet ansvarspådragende og er erstatningsansvarlige over for klager, idet afdelingen i forhold til virksomheden har tilkendegivet, at sagen er afsluttet. Klagerådet henstillede således, at afdelingen betalte klager et beløb svarende til 2 ugers løn inkl. feriegodtgørelse.

10-30715

Klage over manglende hjælp af afdeling i forbindelse med bortvisningssag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingmanden.

Delvist medhold.

Klagen vedrørte afdelingens (afdeling 1) afvisning af at hjælpe klager, da de mente, klager havde haft "fingrene i klejnekassen". Klager rettede herefter henvisning til en anden afdeling (afdeling 2), der førte sagen ved Afskedigelsesnævnet, hvor klager blev tilkendt erstatning for uberettiget afskedigelse.

Afdeling 1 anførte, at de ikke havde nogen papirer eller notater om hændelsesforløbet, men beklagede og undskyldte håndteringen af sagen.

Klagerådet fandt at afdeling 1's håndtering af sagen var kritisabel og al for lemfældig og useriøs. Afdelingen burde i henhold til Klagerådets Sekretariat mindst have set bortvisningen, hørt klagers forklaring og taget ancienniteten i betragtning. Klagerådet fandt dog ikke grundlag for at tilkende klager erstatning.

Mæglingmanden var enig med Klagerådets henstilling. Dette begrundedes med, at der ikke var grund til at tro, at arbejdsgiveren havde trukket bortvisningen tilbage, så klager kunne have beholdt sit job, hvis afdeling 1 havde handlet korrekt. Afdeling 2 gjorde jo, hvad de kunne, men arbejdsgiveren mente, at de havde en god sag. Mæglingmanden fandt således ikke, at det kunne bebrejdes afdeling 1, at klager mistede sit job.

10-31760

Klage over afdelingen i forbindelse med afskedigelse.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Klagen drejede sig om afskedigelse uden angivelse af årsag. Klager mente, at afskedigelsen var urimelig, at der var ansat en anden til at udføre klagers arbejde, og at der burde have været rejst en sag mod arbejdsgiveren. Klager oplyste, at denne havde været syg og var blevet afskediget 4 dage efter raskmeldingen. Klager oplyste endvidere, at klager i forbindelse med tilmelding i arbejdsløsheds kassen forespurgte om arbejdsgiveren kunne afskedige pga. sygdom. Klager anførte, at det blev aftalt med afdelingen, at de ville hente fyresedlen i arbejdsløsheds kassen og derefter vende tilbage

Afdelingen mente, at det var blevet aftalt, at klager selv skulle hente fyresedlen og derefter vende tilbage med den samt ansættelsesbevis. Afdelingen oplyste endvidere, at klager efterfølgende kontaktede dem, og

at klager i den forbindelse oplyst, at klager havde set en ny ansat, og at klager ville vende tilbage med nærmere oplysninger. Ifølge afdelingen vendte klager dog aldrig tilbage.

Klagerådet fandt ikke grundlag for at give klager medhold i sagen. Klager havde ikke været ansat i 9 måneder og havde derfor ikke ret til at få afskedigelsen skriftligt begrundet og heller ikke ret til at få afskedigelsessagen behandlet efter hovedaftalens regler. Klager havde således ikke sandsynliggjort, at klager kunne være blevet genansat eller have fået erstatning for uberettiget afskedigelse, såfremt afdelingen havde håndteret sagen anderledes. Klager havde derfor ikke lidt et økonomisk tab, der kunne tilskrives afdelingen, hvorfor klager ikke var berettiget til erstatning.

Det var Klagerådets opfattelse, at der påhviler afdelingen en forpligtigelse til at sikre, at afdelingen og medlem har en fælles forståelse af, hvad der er aftalt om det videre forløb i sagen og dermed i en vis udstrækning sikre, at en eventuel manglende tilbagemelding fra medlemmet ikke skyldes en misforståelse. Klagerådet bemærkede i den forbindelse, at fristen for at rejse en afskedigelsessag kan være meget kort. Endvidere bemærkede Klagerådet, at et medlem kan have en berettiget forventning om, at afdelingen selv indhenter det nødvendige materiale, som måtte være afleveret i arbejdsløsheds-kassen, medmindre andet aftales. Klagerådet fandt derfor, at sagsbehandlingen havde været kritisabel. Det havde imidlertid ikke haft økonomisk betydning for klager.

10-32655

Klager over afdelingens sagsbehandling i forbindelse med bortvisning.

Sag behandlet af Mæglingmanden.

Delvist medhold.

Klagen angik klagers bortvisning grundet fysisk kontakt med en kollega, der gennem en længere periode havde udsat klager for racistiske provokationer.

I forbindelse med bortvisningen blev der afholdt et mæglingmøde på virksomheden. Klager deltog ikke i mødet, da indkaldelsen først var nået frem til klager 3 dage før mødet, hvor klager var til begravelse i udlandet. Under mødet kontaktede gruppen klager telefonisk for at få klarlagt forløbet. Gruppen anførte, at klager under samtalen havde svaret ja til at have haft fat i kraven på kollegaen. På denne baggrund frafaldt 3F protesten over bortvisningen.

Klager anførte, at der ikke havde været nogen fysisk kontakt, og at den telefoniske samtale var blevet misforstået. Klager troede, der var blevet spurgt: "Har du ikke haft fysisk kontakt med xxx?" hvortil klager svarede "ja det har jeg ikke".

Mæglingmanden fandt grundlag for at kritisere afdelingens sagsbehandling, idet der før mæglingmødet burde have været anmodet om en skriftlig beskrivelse af klagers forseelse. Ligeledes burde mødet, da det lå klart, at klager ikke kunne møde, have været aflyst, dels fordi klager stillede sig uforstående over for bortvisningen, og der derfor måtte imødeses forskellige forklaringer, dels fordi klager ikke talte flydende dansk.

Mæglingmanden fandt dog ikke tilstrækkeligt grundlag til, at der kunne udmåles en erstatning, men anbefalede klager at henvende sig til Ligebehandlingsnævnet med hensyn til chikanen.

10-47082

Klage over at afdelingens opsigelse ikke er saglig.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingensmanden.

Ikke medhold.

Klagen vedrørte opsigelse fra afdeling grundet i, at der ikke var udsigt til, at klager inden for en overskuelig tid ville være i stand til at genoptage arbejdet efter en hjerneblødning, der havde ført til lang sygdomsperiode.

Klagerådet lagde vægt på at, at der havde været tale om meget langt fravær (ca. ½ år), og at afdelingen uden held havde bestræbt sig på at få indsigt i, hvor lang tid der ville gå, før klager kunne vende tilbage til arbejdet. Endvidere fandt Klagerådet ikke, at klagers funktionsnedsættelse på opsigelsestidspunktet kunne anses som et handicap i forskelsbehandlingslovens forstand.

Klager anførte, at afdelingens motiver for afskedigelsen var manglende vilje til medvirken for en afklaring af en eventuel tilbagevenden til arbejdet.

Mæglingensmanden henstillede, at der ikke blev givet medhold i klagen, idet afskedigelsen på det tidspunkt, hvor den blev effektueret, var berettiget.

10-51314

Klage over afdelingens håndtering af afskedigelsessag.

Sag behandlet af Mæglingensmanden.

Ikke medhold.

Klagen vedrørte afskedigelse og fritstilling af klagerne begrundet i arbejdsmangel. Klagerne anførte, at dette ikke var rigtigt, idet virksomheden ansatte andre i virksomheden, og at arbejdsmængden ikke var usædvanlig lille, hvorfor der var mistanke om udrensning.

Afdelingen anførte, at sagen ikke blev rejst ved afskedigelsesnævnet, fordi det først var, da virksomheden lejede flere arbejdere, at sagen kunne rejses, hvilket var en for sent. Sagen blev i stedet rejst i det fagretlige system, hvor man dog måtte erkende at beskæftigelsessituationen på afskedigelsestidspunktet nødvendiggjorde en nedmanding, samt at der ikke var fastansat flere folk, end der var oprindeligt.

Mæglingensmanden gav ikke klagerne medhold i deres klage, idet afdelingen/gruppens skøn om, at det ikke ville være muligt at løfte bevisbyrden for, at nedmandingen ikke var rigtig, ikke gav grundlag for kritik.

10-57993

Klage over at afdelingen havde afvist at rejse sag om usaglig opsigelse.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Klagen drejede sig om, at afdelingen havde afvist, at klager var berettiget til en godtgørelse i anledning af bortvisning/opsigelse. Klager anførte, at bortvisningen/opsigelsen var udtryk for forskelsbehandling eller racisme.

Afdelingen oplyste, at klager havde henvendt sig, fordi denne havde modtaget en sms om, at der ikke skulle gives møde mere, hvilket efter klagers opfattelse var begrundet i racisme, da der var et noget anstrengt forhold til en kollega. Afdelingen kontaktede herefter virksomheden, der efter pres oplyste, at afskedigelsen handlede om dårlig kemi på arbejdspladsen.

Afdelingen anførte, at det var blevet klager oplyst, at der ikke var noget opsigelsesvarsel. Derudover var klager blevet henvist til at gå til politiet med racistiske udskrifter fra kollegaens Facebookside, idet afdelingen kun kunne gå ind i sagen, hvis der var tale om chikane på arbejdspladsen. Afdelingen oplyste, at der efterfølgende blev taget kontakt til virksomheden, der undskyldte over for klager og beklagede, at de havde lyttet til kollegaens kritik, der dog var blevet afskediget på baggrund af politiets henvendelse.

Klagerådet gav ikke klager medhold i sin klage, idet de fandt at afdelingens vurdering ikke var usaglig, idet der ikke forelå beviser eller udtalelser fra virksomheden, der kunne underbygge en påstand om forskelsbehandling. Derudover tyder den efterfølgende afskedigelse af kollegaen på, at virksomheden var ubevist om, at kollegaens udtalelser om klager var båret af andre årsager end det, virksomheden oprindeligt blev præsenteret for.

11-18323

Klage over afdelingens sagsbehandling i forbindelse med opsigelse.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingsmanden.

Delvist medhold.

Klagen vedrørte afdelingens manglende oplysning om, hvorvidt virksomheden var blevet idømt en bod, og hvad det opnåede beløb ved forhandlingsmødet dækkede over. Ydermere om der forelå en gyldig ansættelseskontrakt.

Afdelingen havde oplyst, at der ikke havde været tale om en bod, og at klager selv havde afleveret ansættelseskontrakten i afdelingen. Derudover blev det oplyst, hvad beløbet dækkede over.

Klagerådet fandt ikke, at klager havde en økonomisk interesse i, om virksomheden var blevet pålagt en bod, og lagde til grund, at der har foreligget en gyldig ansættelseskontrakt, og at en sådan var blevet afleveret af klager forud for sagen. Derudover fandt Klagerådet, at klager havde erklæret sig tilfreds med det udbetalte beløb, og at der ikke var fremkommet oplysninger om, at kravet mod virksomheden skulle være højere end det udbetalte beløb.

Mæglingsmanden henstillede, at afdelingen i fremtiden orienterer medlemmerne om indholdet af de forhandlingsmøder, de fører på medlemmernes vegne, og hvorledes de beløb, man forhandler sig frem til, er sammensat, herunder også om en bod indgår i aftalen. Med hensyn til ansættelsesbeviset erklærede Mæglingsmanden sig enig med Klagerådet.

11-18594

Klage over omstændighederne ved opsigelse.

Sag behandlet af Mæglingsmanden.

Ikke medhold.

Klagen vedrørte klagers opsigelse, idet opsigelsen i henhold til klager var afgivet efter trussel om afskedigelse pga. klager, der ikke kunne forelægges.

Forbundet oplyste, at klagerne ikke var en del af samtalen, i forbindelse med at klager opsagde sin stilling, samt at klager havde haft tid til at overveje opsigelsen og drøfte den med tillidsrepræsentant og leder.

Mæglingsmanden fandt, at det ikke kunne bevises, at klager var blevet presset/truet til selv at sige op, da det ikke var lykkedes at fremskaffe et vidne. På denne baggrund blev der ikke givet medhold i klagen.

11-41289

Klage over, at afdelingen ikke har varetaget klagers interesser i forbindelse med en afskedigelsessag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Delvist medhold.

Klagen angik klagers afskedigelse fra kommunen. Sagen startede med, at der blev afholdt en række møder mellem klager og kommunen med afdelingen som bisidder. På møderne blev bl.a. drøftet, at der var samarbejdsvanskeligheder mellem klager og en tidligere kollega, samt at klager ikke skulle forvente at komme tilbage til sin stilling. Klager blev i stedet tilbudt overflytning til andet arbejdsområde, hvilket klager afviste. Herefter iværksatte kommunen partshøring om påtænkt afskedigelse. Afskedigelsen blev begrundet med, at klager ikke ønskede overflytning.

Afdelingen bad på klagers vegne kommunen om en skriftlig redegørelse for, hvorfor kommunen ville have klager overflyttet, hvilket kommunen ikke gjorde.

Klager anførte, at den pågældende medarbejder i afdelingen, som havde behandlet sagen, varetog kommunens interesser frem for klagers, da pågældende samtidig var medlem af kommunalbestyrelsen.

Klagerådet fandt, at der havde været samarbejdsvanskeligheder på arbejdspladsen, hvilket er anerkendt som afskedigelsesgrund. Kommunen har som arbejdsgiver både ret og pligt til at skønne, hvordan konkrete problemer bør løses, og de valgte i første omgang en mindre indgribende løsning end afskedigelse, hvilket klager dog afviste.

I tilfælde af afskedigelse i det offentlige eksisterer der en udvidet partshøringspligt. Klager anmodede gennem afdelingen om en uddybende forklaring på, hvorfor klager skulle overflyttes, hvilket imidlertid ikke blev givet. Det er således Klagerådets vurdering, at kommunen har tilsidesat de ikke lovbestemte regler for partshøring og forvaltningslovens §§ 19-21. Idet afdelingen ikke havde forfulgt kommunens tilsidesættelse af de forvaltningsretlige regler ved afskedigelsen, henstillede Klagerådet, at klager fik delvist medhold. Afdelingen burde derfor betale klager en skønsmæssig erstatning svarende til to måneders løn.

11-50190

Klage over afskedigelse pga. sygdom og mæglingmødet i forbindelse hermed.

Sag behandlet af Mæglingmanden.

Ikke medhold.

Klagen omhandlede klagers afskedigelse på grundlag af en aftale underskrevet på et mæglingmøde. Klager mente, at aftalen skulle annulleres, da begrundelsen sygdom ikke var rigtig, da indkaldelsen til mødet blev fremsendt dagen efter sygemeldingen. Endvidere mente klager, at der burde have været en bisidder ved mødet, da klager på tidspunktet for aftalens indgåelse var syg på grund af stress og depression og derfor ikke kunne deltage ordentligt i mødet.

Afdelingen oplyste, at der ved mæglingmødet deltog en forbundsrepræsentant, klagers tillidsrepræsentant samt en fra forbundet til at varetage klagers interesser. Klager blev oplyst om, hvad der ville ske, hvis der blev sagt nej til virksomhedens tilbud, men der blev ikke lagt pres på i forhold til at tage imod tilbuddet eller ej.

Forbundet oplyste, at der ikke var nogen indikationer af, at der lå usaglige grunde bag opsigelsen, hvilket tillidsrepræsentanten bekræftede. Virksomhedens håndtering af sygefravær var helt konsekvent, hvorfor andre medarbejdere med samme fravær også blev opsagt.

Mæglingmanden fandt ikke grundlag for at bebrejde afdelingen, at de ikke fjede klager i ønsket om en bisidder, da både afdelingen, tillidsrepræsentanten og en repræsentant fra forbundet var til stede og måtte

antages at kende reglerne og derfor være en god støtte for klager. Derudover udtalte Mæglingensmanden, at et forlig er bindende, og der skal særdeles gode grunde til at anfægte det, hvilket ikke fandtes i dette tilfælde. Klager fik af denne grund ikke medhold i sin klage.

ANSÆTTELSESVILKÅR

10-36558

Klage over forbundets behandling af sag vedrørende nedsættelse af betaling og bortfald af tillæg.

Sag behandlet af Mæglingensmanden.

Medhold.

Klagen vedrørte det faktum, at klagers arbejdsgiver i august 2008 varslede nedsættelse af klagers løn med 1/3 og bortfald af tillæg. Forbundet afviste i februar 2010 at gennemføre arbejdsretlig prøvelse af forholdene, hvilket betød, at klager i 1½ år havde måttet acceptere de forringede vilkår.

Ifølge Forbundet blev sagen indberettet i august 2008, hvorefter der blev foreslået et møde med arbejdsgiver, hvilket blev accepteret. Umiddelbart herefter bad Forbundet om udsættelse, da der ikke havde været tilstrækkelig tid til forberede sagen. Dette blev dog afvist af arbejdsgiveren, hvorfor der blev indkaldt til et nyt møde, hvor enighed dog ikke blev opnået. Derefter blev der anmodet om faglig voldgift, hvilket blev afslået, da fristen var sprunget. Derefter afventede sagen en lignende sag vedrørende et andet medlem. LO vurderede dog, at denne og klagers sag ikke kunne videreføres, da arbejdsgiveren overenskomstmæssigt var berettiget til at regulere de ansattes løn, når det drejede sig om et personligt tillæg.

Mæglingensmanden fandt, at behandlingen af klagers sag var kritisabel og under almindelig professionel standard, idet der ikke sås at være nogen undskyldning for den manglende underretning af klager om udfaldet af sagen, til trods for at Forbundet var vidende om, at det var af stor økonomisk betydning for klager. Mæglingensmanden henstillede, at det over for Forbundets medarbejdere blev indskærpet, at frister skal overholdes, og at medlemmerne skal informeres om sagsforløbet – herunder at det endelige udfald af en sag skal meddeles medlemmet snarest.

Mæglingensmanden fandt på baggrund af ovenstående, at der burde udbetales klager en godtgørelse, som skønsmæssigt blev sat til 25.000 kr.

10-37535

Klage over afdelingens utilstrækkelige hjælp til at føre sag om brud på samarbejdsaftale og overenskomst i forbindelse med en udlicitering.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Klagen drejede sig om, at klager efter en udlicitering blev sat ned i timer og ikke var blevet oplyst om, at denne kun var sikret den samme løn i under et år. Klager var utilfreds med, at afdelingen ikke gik ind i sagen og udelukkende henviste til tillidsrepræsentanten, idet klager havde gjort det klart, at denne ikke kunne få hjælp fra tillidsrepræsentanten. Klager anførte, at MED-aftalen og overenskomsten hos den overdragende arbejdsgiver ikke var blevet overholdt.

Klagerådet konstaterede, at Klagerådet kun kan behandle sager, hvor afdelingens sagsbehandling har påført medlemmerne et økonomisk tab.

Klagerådet noterede sig, at der efter den overenskomst, som klager var omfattet af, var en forpligtelse for kommunen til at drøfte udlicitering i samarbejdsudvalget. Det fremgik af sagen, at punktet udelukkende var sat på til orientering på MED-udvalgsmødet. Afdelingen var enig med klager i, at dette ikke var tilstrækkeligt til at opfylde kommunens forpligtelser. Om der kunne have været grundlag for at rejse en sag om bod på grund af brud på overenskomsten, kunne Klagerådet ikke gå nærmere ind i, da afgørelsen af dette spørgsmål ikke betød, at klager havde mistet en økonomisk kompensation, da en bod for overtrædelse af overenskomsten/MED-aftalen ville tilfalde organisationen.

Klagerådet bemærkede, at det er god sagsbehandlingsskik, at en afdeling retter henvendelse til en tillidsrepræsentant, hvis et medlem på et velunderbygget grundlag efter at have kontaktet den lokale tillidsrepræsentant ikke mener at have fået den hjælp/afklaring, som må kunne forventes hos den lokale tillidsrepræsentant. I den konkrete sag havde afdelingen imidlertid ikke været bevidst om, at medlemmet ikke har fået opklaret sine spørgsmål hos tillidsrepræsentanten, da medlemmet ikke vendte tilbage til afdelingen efter medlemmets samtale med tillidsrepræsentanten.

Klagerådet fandt ikke anledning til at kritisere afdelingens rådgivning om løn- og ansættelsesvilkår ved udlicitering, idet afdelingen havde oplyst, at man bevarer sine individuelle løn- og ansættelsesvilkår indtil overenskomstens udløb, dog med den tilføjelse, at en ny arbejdsgiver ville kunne ændre i vilkårene på samme måde, som den overtagne arbejdsgiver kunne ændre vilkår (ved væsentlige vilkårsændringer med individuelt opsigelsesvarsel).

10-46671

Klage over afdelingens utilstrækkelige hjælp til at føre sag om aflønning i fleksjob samt feriepenge.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Delvist medhold.

Klagen drejede sig om modtagelse af et FerieKontobevis, som klager ikke skulle have haft, da klager var ansat med løn under ferie. Det blev i den forbindelse konstateret, at der i henhold til ansættelsesbeviset manglende lønstigning for 2008 og 2009, indbetaling af pension samt to gange feriefridage.

Klagerådet fandt ikke grundlag for at kritisere afdelingens hjælp i forhold til det fejlagtige modtagne FerieKontobevis. Afdelingen havde gjort arbejdsgiveren opmærksom på problemet, ligesom afdelingen på et møde havde gjort arbejdsgiveren opmærksom på, at han ville komme til at betale dobbelt feriepenge, hvis han ikke fik rettet fejlen. Afdelingen havde således sørget for, at klager ikke ville komme til at lide skade ved fejlen.

Klagerådet gav klager medhold i, at den af afdelingen indgåede aftale om, at lønstigningen skulle have virkning fra marts 2010, ikke var i overensstemmelse med klagers kontraktretlige krav på lønstigninger også for perioden 2008 og 2009, uanset at den af afdelingen aftalte lønstigning var lidt højere end den, klager havde krav på. Klagerådet fandt, at afdelingen var erstatningsansvarlig for differencen mellem det aftalte beløb og det kontraktretlige beløb. Afdelingen rejste i forlængelse af Klagerådets afgørelse sagen over for arbejdsgiveren, som betalte differencen.

Klagerådet kunne ikke tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt det på et møde mellem klager, afdelingen og arbejdsgiveren var aftalt, at nogle udestående feriefridage var afholdt, idet afgørelse af spørgsmålet kun kunne afgøres ved vidneforklaringer. Da der ikke kan afgives vidneforklaringer for Klagerådet, kunne Klagerådet ikke behandle dette spørgsmål.

08-35915

Klage over afdelingens behandling af arbejdsskadesag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingmanden.

Delvist medhold.

Sagen drejede sig om to arbejdsskader og et længere forløb med forskellige afgørelser i Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen. Afdelingen havde i sag 2 klaget over ménet med en begrundelse, der består af et par få linjer. Anken gav ikke noget positivt resultat, da Ankestyrelsen nedsatte ménet fra 8% til 5%.

Klager har anført, at afdelingens sagsbehandling ikke har været seriøs, hvilket skyldes en - efter klagers opfattelse - mangelfuld anke, en hoven afvisning af at anvende dokumenterne i sagen, og at afdelingen ikke læste afgørelsen på anken ordentligt og ikke tilbød yderligere hjælp, hvorfor klager så sig nødsaget til at rette henvendelse til en advokat, hvilket førte til et rimeligt resultat.

Klagerådet henstillede, at de ikke kunne give medhold i klagen, idet klager ikke havde lidt noget tab.

Mæglingmanden fandt, at brevet til Ankestyrelsen virkede særdeles uprofessionelt og henstillede, at afdelingen lægger mere vægt på at hjælpe medlemmerne i arbejdsskadesager, og at breve til Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen tager udgangspunkt i den foreliggende dokumentation.

Mæglingmanden fandt det endvidere forståeligt, at klager henvendte sig til en advokat for at rede trådene ud og udfærdige anken over ménet i sag 1 og over det samlede erhvervstab. Problemet var bare, at klager henvendte sig til advokaten uden først at bede 3F om hjælp. Mæglingmanden gav på denne baggrund ikke klager medhold i erstatning af advokatomkostninger.

10-17596

Klage over afdelingens håndtering af arbejdsskadesag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Sagen handlede om, hvorvidt afdelingen havde gjort tilstrækkeligt i klagers arbejdsskadesager. Klager var af den mening, at der burde have været sat en advokat på sagerne. Klager kunne desuden ikke forstå, at denne ikke havde fået erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Afdelingen oplyste, at der havde været flere drøftelser med klager vedrørende sagerne og har ligeledes tilkendegivet over for klager, at det ikke ville give mening at sende sagerne til en advokat, men at klager kunne bruge den gratis retshjælp til at få en uvildig vurdering af sagerne. På baggrund af henvendelse fra klager havde afdelingen henvist klager til en arbejdsmedicinsk klinik med henblik på at få udredt, om klager led af kroniske nakke-skuldersmerter, hvilket blev afvist af klinikken.

Klagerådet fandt ikke grundlag for at give klager medhold i klagen af den årsag, at afdelingen ikke kunne kritiseres for forløbet og udfaldet af arbejdsskadesagerne ved Arbejdsskadestyrelsen. Klagerådet bemærkede, at medlemmer ikke har et ubetinget krav på at få en sag vurderet af en advokat, men alene har krav på at få en saglig og korrekt behandling af sin sag og i øvrigt ikke blive stillet dårligere end andre medlemmer.

10-17630

Klage over afdelingens håndtering af klagesag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Klagen omhandlede klagers arbejdsskadesag. Klager anførte, at afdelingen ikke fulgte klagers ønsker i forbindelse med udformningen af anken af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, og at anken var for "tynd", idet der skulle have været arbejdet mere med sagen. Endelig anførte klager, at denne ikke havde råd til at føre sagen gennem advokat.

Afdelingen anfører, at den ikke har begået fejl i forbindelse med sagens behandling, og at afdelingen har gjort, hvad der var muligt for at overbevise Ankestyrelsen.

Klagerådet fandt ikke, at afdelingen havde overskredet den fuldmagt, klager havde givet afdelingen. Derudover havde afdelingen ikke begået fejl under sagsbehandlingen. Ved at anlægge en retssag ved domstolene ville afdelingen risikere en ikke ubetydelig udgift. Afdelingen har i den forbindelse ret til at afveje hensynet til det enkelte medlem, der ønsker sagen ført og hensynet til de øvrige medlemmer, der skal være med til at betale udgiften gennem kontingentet. Afdelingen havde således ikke varetaget usaglige hensyn og havde således ikke behandlet klager anderledes end andre medlemmer. Der var således ikke grundlag for at kritisere afdelingen.

10-20719

Klage over afdelingens mangelfulde bistand i forbindelse med tabt arbejdsfortjeneste og svie og smerte.

Sag behandlet af Klagerådet Sekretariat og Mæglingensmanden.

Ikke medhold.

Klagen vedrørte en arbejdsskade i 2005, efter klager faldt i en ikke afmærket brønd, hvor klager anførte, at afdelingen ikke havde ydet den fornødne bistand til at få dækket tabt arbejdsfortjeneste, udgifter til medicin og svie og smerte. Afdelingen havde dog til sagerne i Arbejdsskadestyrelsen givet den fornødne hjælp.

Afdelingen henviste i 2009 klager til Arbejdernes Retshjælp, der undersøgte, hvem der havde ansvaret for den utildækkede brønd og dermed arbejdsskaden. Retshjælpen skrev herefter til klager, at fristen for at foretage retslige skridt var ved at udløbe, og at det så sort ud for en retssag, da det ikke var lykkedes at fastlægge ansvarsfordelingen for skaden.

Klager anførte, at afdelingen meget tidligere skulle have bedt en af 3F's jurister om at se på sagen.

Klagerådet mente ikke, at der var grundlag for at kritisere afdelingens vurdering og lagde i den forbindelse vægt på, at Retshjælpen fandt det svært at påvise arbejdsgiveransvar, og at sagen var forældet på det tidspunkt, hvor klager henvendte sig til afdelingen herom.

Mæglingensmanden fandt ikke, at afdelingen ifaldt erstatningsansvar for, at sagen ikke var rejst ved domstolene, idet ansvaret for, at sagen ikke var endt med en retssag efter Mæglingensmandens vurdering, påhvilede klager selv, da klager bare havde ladet tiden gå, selv om Retshjælpen havde advaret om tidsfristen. På denne baggrund henstillede Mæglingensmanden, at klager ikke fik medhold i klagen.

Derudover henstillede Mæglingensmanden, at afdelingen for fremtiden skulle være opmærksom på sager, hvor der dels var en arbejdsskade, dels et arbejdsgiveransvar.

10-25210

Klage over afdelingens behandling af arbejdsskadesag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingmanden.

Delvist medhold.

Klagen drejede sig om afdelingens behandling af klagers arbejdsskadesag og anmeldelse af skade til forsikringsselskab.

Klager havde kontaktet en advokat, da klager havde en opfattelse af, at afdelingen havde opgivet sagen, idet det fra afdelingen var blevet sagt "at der ikke var noget at hente". Klager påpegede endvidere, at det var nødvendigt at gå til en advokat for at få arbejdsskadesagen behandlet, så den ikke blev forældet grundet den langsommelige arbejdsgang i afdelingen. Afdelingen skulle i henhold til klager således dække advokatombkostningerne.

Klager anførte endvidere, at afdelingen påtog sig at udfylde anmeldelserne til forsikringsselskaberne, men at der ikke skete anmeldelse til privat ulykkesforsikring, hvorfor tidsfristen for anmeldelse blev overskredet, og klager mistede forsikringssummen.

Afdelingen anførte, at de blev i tvivl om, hvorvidt de var de rette til at behandle sagen efter information om klagers selvstændige virksomhed, hvorfor holdningen efterhånden blev, at klager nok mere havde brug for en jurist med erfaring i denne type sager. Vedrørende ulykkesforsikringen anførte afdelingen, at de ikke var bekendt med dette forsikringsforhold.

Klagerådet fandt ikke grundlag for at give klager medhold i klagen.

Mæglingmanden fandt ikke grundlag for at bebrejde klager, at denne rettede henvendelse til en advokat, da afdelingen havde erkendt, at der var blevet sagt, at klager burde opsøge en advokat med forstand på selvstændigt erhverv. Imidlertid burde advokaten have oplyst klager om, at afdelingen tog fejl, og klager burde have kontaktet afdelingen og forklaret, at der var givet forkert information, så de kunne have kontaktet en af deres advokater. På den baggrund mente Mæglingmanden, at afdelingen måtte betale den oprindelige henvendelse til advokaten, mens klager selv måtte hæfte for senere tiltag, efter klager var blevet orienteret om, at afdelingen tog fejl.

Mht. ulykkesforsikringen fandt Mæglingmanden, at det var et spørgsmål om påstand mod påstand. Det var således op til den, der mente at have et krav, at bevise dette, hvilket ikke var muligt for klager. På den baggrund blev der ikke givet medhold i dette punkt.

10-32684

Klage over afdelingens sagsbehandling i arbejdsskadesag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingmanden.

Delvist medhold.

Klagen omhandlede sagsbehandlingen i afdelingen, hvor klager havde flere sagsbehandlere, og sagsbehandlingen tog meget lang tid. Klagen drejede sig endvidere om, at sagen blev forældet som følge af sagsbehandlingen.

Klagers arbejdsskadesag blev 2 gange afvist af Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen som en arbejdsskadesag, der var omfattet af arbejdsskadesikringsloven. Et eksternt advokatfirma overtog sagen fra afdelingen med henblik på en eventuel erstatningssag mod arbejdsgiver. Advokaten vurderede, at det efter besvarelse af spørgsmål fra Retslægerådet ikke var mulighed for at vinde sagen.

Klager anførte, at afdelingens sagsbehandling var skyld i, at Arbejdstilsynet først beså arbejdspladsen længe efter klagers henvendelse. Derudover anførte klager, at lægekonsulentens påstand om en medfødt defekt var forkert, og at bl.a. dette stoppede sagen, indtil den blev genstartet. Klager mente desuden, at lægekonsulentens vurdering af 50 % chance for at vinde sagen, gav klager falske forhåbninger. Endelig mente klager, at det var en fejl, at man undlod at bruge de 3 vidner, som klager havde anført til støtte for opfattelsen af arbejdsforholdene.

Mæglingsmanden var enig med Klagerådet i, at sagsbehandlingen i afdelingen havde været langsommelig og mangelfuld og henstillede, at det indskærpedes, at afdelingen behandlede medlemmernes sager professionelt og effektivt og herunder sørgede for at respektere de eksisterende tidsfrister. Endvidere blev det henstillet, at 3F skulle være meget forsigtig med at give udtryk for mulighederne og især konkrete procenter for mulighederne for at vinde sager for medlemmerne.

Med hensyn til muligheden for at vinde sagen fandt Mæglingsmanden, at advokatens skøn byggede på en professionel vurdering, der byggede på, at Retslægerådet er domstolens sagkyndige i lægelige spørgsmål, som domstolen ikke selv har viden om. Selvom klagers beskrivelse af arbejdsforholdene var bakket op af Arbejdstilsynet og vidnerne, ville det ikke have gjort nogen forskel for Retslægerådets vurdering. På denne baggrund fandt Mæglingsmanden, at advokatens vurdering var korrekt, hvorfor der på dette punkt ikke blev givet klager medhold.

10-41134

Klage over 3F's accept af advokatfirmas vurdering.

Sag behandlet af Mæglingsmanden.

Ikke medhold.

Klagen vedrørte et advokatfirmas indstilling om at afslutte klagers arbejdsskadesag, da det var vanskeligt at løfte bevisbyrden, idet det eneste vidne, der var til stede på ulykkestidspunktet, ikke støttede klagers forklaring om, at der var tale om en faldulykke.

Klager var ikke tilfreds med indstillingen og mente, at de ansatte blot beskyttede firmaet.

Mæglingsmanden fandt det svært at se, hvorledes advokaten skulle kunne bevise, at klager havde ret, når et vidne, der var til stede, ikke kan bekræfte klagers påstand. Derudover havde klager undladt at fortælle egen læge og Arbejdsskadestyrelsen om faldet, hvorfor det ville blive svært at overbevise en dommer om, at der havde været tale om en faldulykke. Mæglingsmanden gav på denne baggrund ikke klager medhold i klagen.

10-46681

Klage over afdelingens sagsbehandling i forbindelse med arbejdsskadesag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingsmanden.

Delvist medhold.

Sagen drejede sig om afdelingens rolle i klagers arbejdsskadesag. I 1995 blev klagers albueskade anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen. Styrelsen bad om yderligere oplysninger, men da klager ikke længere havde ondt, besvarede klager ikke henvendelsen, hvorfor sagen blev afvist.

I 2009 blev samme skade anmeldt igen på afdelingens opfordring. Afdelingen var ikke opmærksom på, at sagen var blevet afvist i 1995. Arbejdsskadestyrelsen afviste at anerkende lidelsen som en arbejdsskade.

Afdelingen ankede afgørelsen for klager, men undlod at fremsende en nærmere begrundelse, som det ellers var aftalt med klager. Styrelsen fandt ikke, at klager opfyldte betingelserne for at få skaden anerkendt som en arbejdsskade efter erhvervs sygdomsfortegnelsen og skønnede heller ikke, at der var mulighed for,

at sygdommen ville blive anerkendt ved forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, da der ikke var lægelig erfaring for, at sygdommen skyldtes de påvirkninger, klager havde været udsat for på arbejdet, eller at sygdommen var opstået pga. arbejdets særlige art. Ankestyrelsen tilsluttede sig styrelsens afgørelse.

Afdelingen og Klagerådet mente ikke, at den manglende uddybning af anken havde nogen betydning for Ankestyrelsens afgørelse, hvilket Mæglingensmanden erklærede sig enig i, idet arbejdsskaden først rejstes 7 år efter, klager havde haft albuebelastende arbejde.

Mæglingensmanden henstillede, at det var kritisabelt, at afdelingen ikke holdt sit løfte til klager om at udforme nogle uddybende betragtninger i forbindelse med klagesagen. Derudover gav Mæglingensmanden ikke klager medhold i klagen.

10-47061

Klage over mangelfuld bistand fra afdelingen, idet arbejdsskade ikke er anmeldt rettidigt.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Klagen vedrørte en arbejdsskade i juni 2007. Klager anførte, at afdelingen ikke har givet den rette bistand, idet der ikke blev sørget for at anmelde skaden rettidigt. Klager oplyste i den forbindelse, at denne talte og læste dårligt dansk og ikke kendte de danske regler.

Afdelingen anførte, at klager henvendte sig i afdelingen i oktober 2007, hvor klager blev orienteret om, at såfremt arbejdsgiveren eller egen læge ikke vil anmelde ulykken, kunne klager kontakte en af de socialfaglige medarbejdere, der så ville anmelde skaden. Afdelingen oplyste, at klager først på ny henvendte sig i afdelingen i februar 2009, hvor klager anmodede om bistand i arbejdsskadesagen. Afdelingen havde herefter haft sagen til vurdering hos forbundets eksterne advokater, der vurderede, at det ikke var muligt at løfte bevisbyrden.

Klagerådet gav ikke klager medhold i klagen, idet afdelingen på et tidligt tidspunkt orienterede klager om reglerne, og at en arbejdsskade skal anmeldes senest 1 år fra tilskadekomsten. Derudover havde afdelingen fået sagen vurderet hos en advokat, der ikke mente, at sagen kunne videreføres.

11-18757

Klage over afdelingens behandling af arbejdsskadesager.

Sag behandlet af Mæglingensmanden.

Ikke medhold.

Sagen drejede sig om afdelingens behandling af 3 arbejdsskadesager, der ikke var blevet anerkendt i Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen som følge af mangelfulde arbejdsbeskrivelser. Derudover blev der klaget over, at afdelingen havde trukket fuldmagterne i forbindelse med sagerne tilbage uden at orientere klager.

Klager anførte, at afdelingens udarbejdede arbejdsbeskrivelser var mangelfulde, til trods for at man kunne forvente, at de vidste, hvad myndighederne krævede.

Afdelingen anførte, at arbejdsbeskrivelsen var udarbejdet efter interview med klager, og der var desuden inddraget generelle arbejdsbeskrivelser og research på området. Derudover vurderede forbundets advokat, at skaderne ikke opfyldte kravene til anerkendelse af en arbejdsskade.

Med hensyn til tilbagetrækningen af fuldmagterne hævdede afdelingen, at klager var blevet orienteret om dette. Klager anførte, at afdelingen aldrig havde orienteret om tilbagetrækningen.

Mæglingssmanden fandt, at der med hensyn til tilbagetrækningen af fuldmagterne var tale om påstand mod påstand, hvorfor det blev lagt til grund, at der var tale om en misforståelse. Mæglingssmanden henstillede til, at afdelingen for fremtiden indførte en praksis, hvor en aftale om tilbagekaldelse af en fuldmagt i forhold til sagsbehandlingen ved offentlige instanser forelå skriftligt.

Med hensyn til klagen over afdelingen blev der ikke givet medhold, idet det Mæglingssmanden anså det som lidet sandsynligt, at en mere generel arbejdsbeskrivelse ville have ført til en ændring af afgørelserne, som blev truffet i Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen.

LØN

11-38430

Klage over afdelingens manglende hjælp til at føre sag om aflønning/ manglende ansættelsesbevis.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Delvist medhold.

Klagen drejede sig om, hvorvidt klagers timeløn kunne nedsættes. Sekundært om klager skulle have haft et nyt ansættelsesbevis, og om afdelingen skulle have været behjælpelig hermed.

Klager var ansat som vikar ved en virksomhed, men arbejdede i perioder med hjemsendelse et andet sted. Klager blev afskediget fra virksomheden, men anførte, at klager først modtog fyresedlen efter denne igen var startet på arbejdet. Klager anførte, at klager aldrig havde opfattet sig som opsagt, hvorfor denne aldrig havde underskrevet et nyt ansættelsesbevis.

Afdelingen oplyste, at spørgsmålet om, hvorvidt klager var blevet opsagt eller ej, ikke blev forfulgt, da afdelingen erfarede, at klager havde haft fuldtidsarbejde et andet sted. Afdelingen oplyste endvidere, at virksomheden omlagde lønsystemet, hvilket indebar en nedsættelse af timelønnen. Der blev dog ved lokalaftale sikret, at vikarerne ikke gik ned i løn ved at indføre et personligt løntillæg.

Klagerådet fandt, at virksomheden under iagttagelse af de overenskomstmæssige bestemmelser kunne iværksætte et nyt lønsystem og vurderede ud fra lønsedler og lokalaftaler, at aflønningen ikke var i strid med indgåede aftaler, heller ikke overenskomsten. Klagerådet vurderede også, at den omstændighed, at klager påtog sig andet arbejde, ikke kan anses som en opsigelse, hvorfor afdelingen ikke havde haft nogen grund til ikke at forfølge spørgsmålet om klagers opsigelse.

Med hensyn til ansættelsesbeviset fandt Klagerådet, at klager skulle have haft et nyt ansættelsesbevis i forbindelse med genansættelsen, men at det manglende ansættelsesbevis næppe havde haft betydning for ansættelsesforholdet, hvorfor det manglende ansættelsesbevis kunne anses for undskyldeligt. I henhold til Højesterets praksis ville godtgørelsen således skulle fastsættes til 1.000 kr. Afdelingen var bekendt med, at klager ikke havde fået et nyt ansættelsesbevis, men havde opfordret klager til at skrive under på et nyt ansættelsesbevis. At klager ikke havde fået nyt ansættelsesbevis skyldtes således delvist klager selv. Ud fra en samlet vurdering fandt Klagerådet derfor, at afdelingen burde have forfulgt spørgsmålet om det manglende ansættelsesbevis og derfor burde betale klager en skønsmæssig kompensation på 1.000 kr.

10-14019

Klage over afdelingens og forbundets dårlige rådgivning.

Sag behandlet af Mæglingmanden.

Ikke medhold.

Klagen drejede sig om, at klagers timeantal i forbindelse med dennes 65 års fødselsdag blev nedsat til 10 timer om ugen. Afdelingen reagerede med et krav på godtgørelse på 6 måneders løn eller omplacering i en anden fuldtidsstilling. Virksomheden svarede med, at 12 medarbejdere var blevet opsagt 5 måneder tidligere, og klager samt 4 andre var blevet bedt om at gå på nedsat tid. Begrundelsen var en større nødvendig besparelsesplan som følge af faldende ordrer. Stillingsændringen skulle efter fælles overenskomst ske, når klager fyldte 65, således som det var sket.

Ved mægling møde blev man enige om, at virksomheden betalte klager for manglende løn i 4 uger samt en fratrædelsesgodtgørelse. Efter megen tvivl underskrev klager forslaget, da det var blevet oplyst, at der var 95% risiko for at tabe sagen, hvis den blev videreført.

Klager anførte, at der var givet dårlig rådgivning, idet 3 advokater efterfølgende mente, at der var tale om aldersdiskrimination, hvorfor erstatningen burde have været større.

Afdelingen og forbundet anførte, at der var varslet vilkårsændringer, som overenskomsten foreskrev, at klager egentlig skulle have været afskediget i forbindelse med spareplanerne, og at der ikke var tale om en spareplan rettet særligt mod ældre.

Mæglingmanden gav ikke klager medhold i klagen. Mæglingmanden gav forbundet ret i, at der var en betydelig risiko for at tabe sagen. Derudover fandt Mæglingmanden ikke, at der var tale om aldersdiskrimination, da der var tale om en ganske omfattende spare- og afskedigelsesrunde i virksomheden.

Samtidig henstillede Mæglingmanden, at det indskræpes medarbejderne i afdelingen at undgå alt for optimistiske udtalelser om medlemmernes sager, før hele baggrunden for sagen kendes.

10-14026

Klage over afdelingens manglende rådgivning om konsekvenserne af efterløn/pension. Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Klagen vedrørte afdelingens manglende rådgivning om konsekvenserne ved at gå på efterløn samt manglende råd om at forblive sygemeldt eller søge invalidepension i stedet for fratrædelse. Klager anførte, at der i forbindelse med ansøgning om efterløn ikke blev rådgivet om konsekvenserne i forhold til pensionsdækning. Klager oplyste, at der med råd fra pensionselskabet var søgt invalidepension med tilbagevirkende kraft.

Afdelingen oplyste, at den var blevet telefonisk kontaktet med spørgsmål om en fratrædelsesordning, hvilket blev aftalt. Afdelingen anførte, at det ved telefonsamtalen var svært at konstatere, at klager var meget syg og oplyste, at klagers egen læge heller ikke havde kunnet konstatere dette. Afdelingen anførte endvidere, at der i forbindelse med ansøgning om efterløn var blevet givet oplysninger, der viste et svært sygdomsbillede.

Klagerådet fandt ikke, at der var lidt et tab, idet der var rejst en sag over for pensionselskabet om dækning med tilbagevirkende kraft. Klager havde således ikke en retlig interesse i at få sagen behandlet.

Klagerådet henstillede dog til afdelingen, at den hurtigst muligt indtrådte i sagen over for pensionselskabet for at få afklaret klagers rettigheder i forhold til pensionskassen, herunder om det var korrekt, at forsikringsrettighederne bortfaldt ved overgangen til efterløn. Såfremt denne sag ikke fik et positivt udfald, bemærkede Klagerådet, at de ikke fandt det sandsynliggjort, at afdelingen vidste, at klager var alvorligt syg, på tidspunktet for rådgivningen om fratrædelsesaftalen.

10-14352

Klage over afdelingens rådgivning ved anke over sygedagpengestop.
Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingmanden.
Ikke medhold.

Klagen drejede sig om den rådgivning, der blev ydet af afdelingen, som førte til, at fristen for klage over manglende sygedagpenge blev overskredet. Klager anførte, at formålet med henvendelsen til afdelingen var at få hjælp til anken, hvilket ikke fandt sted, hvorfor klager havde lidt et tab på ca. 100.000 kr.

Afdelingen anførte, at klager fik vejledning om klagemulighederne, men at det var deres opfattelse, at det var tvivlsomt, om klager ville få medhold i sin anke. Afdelingen anførte endvidere, at det var klager selv, der valgte ikke at anke sagen, men i stedet ville henvende sig i A-kassen.

Klagerådet kunne ikke træffe en afgørelse i sagen, da rådet ikke foretager partshøringer og således ikke kan undersøge parternes modstridende oplysninger.

Mæglingmanden fandt, at det var vanskeligt at vide, hvordan ordvekslingen mellem klager og afdelingen havde været, men fandt det beklageligt, at afdelingen ikke havde skriftligt belæg for sin rådgivning, hverken i form af referat eller en efterfølgende bekræftelse. Havde klager modtaget et referat, hvoraf det fremgik, at der var enighed om ikke at anke sagen, kunne klager have reageret inden fristens udløb. Mæglingmanden mente ikke, at klager havde fået den støtte, man kunne forvente og kritiserede afdelingens sagsbehandling. Mæglingmanden anførte dog, at det er klager, der skal bevise, at der er lidt et tab, hvilket var svært på baggrund af de lægeerklæringer, der forelå på mødet med afdelingen. Mæglingmanden gav således ikke klager medhold i det økonomiske krav.

10-17784

Klage over afdelingens rådgivning i forbindelse med anke til Ankestyrelsen.
Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingmanden.
Ikke medhold.

Klagen drejede sig om afdelingens undladelse i at gøre klager opmærksom på, at man ved at anke arbejdsskadesagen til Ankestyrelsen kunne risikere at få erstatningen nedsat.

Arbejdsskadestyrelsen vurderede klagers erhvervsevnetab til 65%, hvoraf de 50% blev kapitaliseret og udbetalt. Afdelingen ankede på klagers vegne Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om erhvervsevnetab under henvisning til diverse arbejdsprøvningsresultater. Resultatet blev, at Ankestyrelsen nedsatte erhvervsevnetabet fra 65 % til 15 %, hvilket i realiteten kun havde økonomisk virkning for den ikke kapitaliserede del af erstatningen.

Ankestyrelsens afgørelse blev indbragt for retten med krav om anerkendelse af erhvervsevnetab på 65 %, subsidiært større end 15 %, men retten frifandt Ankestyrelsen.

Klager og dennes bisidder oplyste, at de ikke var blevet gjort bekendt med, at erstatningen kunne nedsættes ved en klage.

Afdelingen anførte, at der havde været jævnlig kontakt mellem klager og afdelingen i forbindelse med sagen, og at afdelingen i forbindelse med sagen inddelte et stykke papir med en streg i midten, for og imod anke. Over flere møder blev der herefter gennemgået, hvad der talte for og imod.

Klager og dennes bisidder anførte, at de ikke genkendte dette forløb.

Klagerådet tog ikke stilling til hovedspørgsmålet, da behandlingen forudsatte vidneforklaringer som følge af modstridende forklaringer. Klagerådet fandt dog anledning til at bemærke, at det er god sagsbehandlingsskik, at der foreligger skriftlig dokumentation for, hvilken rådgivning der har fundet sted.

Mæglingssmanden gav Klagerådet ret i deres opfordring til, at der bør ligge skriftlig dokumentation for den rådgivning, der er givet, og henstillede, at afdelingen fremover sørgede for dette.

Med hensyn til afdelingens rådgivning i forbindelse med spørgsmålet om anke af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, forekom det Mæglingssmanden usandsynligt, at afdelingen ikke skulle have fortalt klager, at der var en risiko ved at anke, især når det fremgår, at der var flere møder, inden beslutningen blev taget. Dertil kom, at det var klager, der skulle bevise, at afdelingen ikke har oplyst om ankerisikoen, hvilket Mæglingssmanden ikke mente kunne lægges til grund. Mæglingssmanden fandt, at afdelingen har fortalt klager om risikoen – og derefter overladt valget til klager. Det var efter Mæglingssmandens mening ikke optimal rådgivning i klagers situation, men næppe ansvarspådragende. Det var jo muligt, at forsikringsselskabet havde anket, hvis klager ikke havde gjort det, og dermed var resultatet blevet det samme.

10-31733

Klage over afdelingens fejlagtige rådgivning om anmeldelse af fritidsulykke.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingssmanden.

Medhold.

Klagen vedrørte henvendelse til afdelingen i forbindelse med en fritidsulykke. Ved henvendelsen blev det oplyst af en tidligere ansat, at man ikke kunne få erstatning fra to forskellige forsikringsselskaber, hvorfor klager kun søgte og fik erstatning fra det ene. Efterfølgende blev det konstateret, at denne oplysning ikke var korrekt, men kravet var på dette tidspunkt forældet.

Afdelingen henviste til, at medarbejderen ikke længere arbejdede i afdelingen.

Klagerådet afslog at behandle sagen, da der ikke føres vidner for Klagerådet, hvorfor det ikke kunne afgøres, hvorvidt afdelingen ved den tidligere medarbejder havde ydet klager en fejlagtig rådgivning.

Mæglingssmanden fandt, at da man ikke kan få den tidligere medarbejders version af sagen, måtte man holde sig til klagers fremstilling. Det forekom Mæglingssmanden usandsynligt, at klager ikke skulle have søgt erstatning hos det andet forsikringsselskab, hvis klager var blevet gjort opmærksom på, at der kunne søges begge steder. Afdelingen må således bære det tab, klager har lidt ved, at klager ikke henvendte sig til forsikringsselskabet i tide, idet de er ansvarlige for den rådgivning eller mangel på rådgivning, der gives af afdelingen, uanset om det drejer sig om nuværende eller tidligere personale.

10-32661

Klage over afdelingens vejledning om afholdelse af barsel.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingssmanden.

Ikke medhold.

Klagen omhandlede afdelingens oplysning om, at afholdelse af fædreorlov ikke blev modregnet i hustruens barsel, hvilket efterfølgende viste sig at være ukorrekt. Klager kunne ikke oplyse, hvem han havde talt med.

Afdelingen oplyste, at personalet flere gange er blevet spurgt, men at ingen husker at have talt med klager. Endvidere oplyste afdelingen, at det var praksis at fremsende en barselspjece ved henvendelser.

Klagerådet fandt ikke grundlag for at give medhold i klagen, da det er den der har modtaget en rådgivning, dom, som må anses som usædvanlig, der har bevisbyrden for, at den usædvanlige rådgivning er givet, hvilket ikke var tilfældet, da klager ikke kunne dokumentere hvem han havde talt med.

Mæglingsmanden fastholdt Klagerådets henstilling og uddybede, at der med "usædvanlig" henvises til at rådgivningen er usædvanlig, i forhold til hvorledes reglerne er. At en medarbejder i afdelingen ikke kender reglerne og giver klager et forkert råd, må således betragtes som usædvanlig.

10-47071

Klage over afdelingens manglende hjælp samt behandling i forbindelse med en pensions sag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Delvist medhold.

Klagen drejede sig om afdelingens behandling og manglende hjælp i forbindelse med pensions sag.

Klager anførte, at det i forbindelse med møde om tilkendt førtidspension ved forespørgsel blev oplyst af afdelingen, at klagers pension nok var ædt op. Ved efterfølgende kontakt til pensions selskab blev det konstateret, at klager ikke var berettiget til pension, da der ikke var betalt til ordningen. Klager oplyste, at det ved kontakt til afdelingen blev benægtet, at de havde et ansvar, med henvisning til at klager måtte have fået et brev fra pensionskassen. Klager oplyste endvidere, at der efterfølgende blev taget kontakt til afdelingen for hjælp, dog uden held. Det endte med, at det afdelingen sagde, at der ville blive sørget for, at klager ikke kom igennem med noget, og at samtlige døre ville være lukket fremover.

Efterfølgende fik klager hjælp af LO til at skaffe et forlig med pensions selskabet.

Afdelingen oplyste, at de beklagede den negative oplevelse, men at afdelingen ikke kunne kommentere yderligere, da der var tale om en kommunikation mellem klager og en tidligere ansat.

Klagerådet gav klager delvist medhold i klagen og fandt, at afdelingen skulle yde klager en skønsmæssigt fastsat kompensation. Klagerådet fandt, at når der ydes hjælp til et sygt medlem med henblik på førtidspension, så ligger det i naturlig forlængelse heraf at rådgive medlemmet om medlemmets evt. pensionsforhold i pensionskassen. Dette var ikke sket, hvorfor Klagerådet fandt, at afdelingen havde handlet ansvars pådragende.

Klagerådet fandt endvidere anledning til at rejse kritik af afdelingen for at fralægge sig ansvaret for en tidligere medarbejders handlinger samt for at forsøge at få klager til at tilbagekalde klagen af samme årsag.

10-51416

Klage over afdelingens rådgivning og håndtering af afskedigelsessag.

Sag behandlet af Mæglingsmanden.

Ikke medhold.

Klagen vedrørte afdelingens rådgivning og håndtering af sagen. Klagerne anførte, at hvis afdelingen havde betragtet opsigelsen af klagernes tillæg som en afskedigelse, ville klagerne kunne have fået kørt sagen som en afskedigelsessag, og de ville således have sluppet for et forløb med udeblivelser fra møder og forhandlingsresultater, som var ringere end overenskomsten. Derudover anførte klagerne, at afdelingen havde sagt, at tilslutning til udviklingspolitikken var frivillig, hvilket ikke var tilfældet, idet alternativet var fratrædelse.

Afdelingen og Gruppen anførte, at klagerne indgik en frivillig aftale om fratrædelse, at klagerne var blevet underrettet om, at hvis de ikke tiltrådte udviklingspolitikken, ville de risikere at opsige sig selv, og at det var vanskeligt, at der var uklarhed om klagernes advokats rolle.

Mæglingssmanden henstillede, at der ikke blev givet medhold i klagen over sagens økonomiske resultat, idet klagerne endte med at få en fratrædelsesordning, som næppe var ringere end den ordning, en sag ved Arbejdsretten kunne have ført til. Derudover henstillede Mæglingssmanden, at afdelingen sørgede for bedre kommunikation med medlemmerne i sager som denne med henblik på at sikre overensstemmelse mellem taktik og fælles meldinger.

10-58283

Klage over ufyldstgørende vejledning fra afdeling.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Klagen omhandlede mangelfuld information i forbindelse med en fritstilling fra tidligere arbejdsplads. Klager blev med hjælp fra afdelingen fritstillet i sin opsigelsesperiode. Klager fik herefter nyt arbejde, hvilket ikke blev oplyst til den tidligere arbejdsgiver, da klager ikke havde fået besked herom fra afdelingen. Først da den tidligere arbejdsgiver kontaktede klagers nye arbejdsgiver for at få oplysninger om løn, kontaktede klager afdelingen, der oplyste at den gamle arbejdsgiver har ret til at modregne løn.

Afdelingen anførte, at det var efter ønske fra klager, at der blev indgået aftale om fritstilling. Afdelingen oplyste endvidere, at det ikke er normen, at der indgås mundtlige aftaler, men at det var til fordel for klager, og der i dette tilfælde var et godt kendskab til arbejdsgiveren. Omkring modregningsspørgsmålet anførte afdelingen, at afdelingen ved telefonisk samtale havde oplyst, at klager skulle ringe til afdelingen, hvis han havde brug for oplysninger om en evt. ny arbejdsgiver, og at afdelingen i en sådan forbindelse ville have oplyst om modregningsadgangen.

Klagerådet gav ikke klager medhold i klagen. Klagerådet fandt, at en mundtlig aftale var den eneste måde, hvorpå afdelingen kunne få en aftale igennem med virksomheden, hvorfor dette ikke gav anledning til kritik. Klagerådet fandt dog, at det ville have været mere korrekt, hvis afdelingen efterfølgende havde nedskrevet indholdet af den indgåede aftale med virksomheden og sendt en kopi til klager. Klagerådet opfordrede endvidere til, at afdelingen fremover oplyste medlemmerne om, hvilke konsekvenser det har, hvis man får et nyt job i en fritstillingsperiode.

11-7865

Klage over afdelingens rådgivning i forbindelse med afskedigelse.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingssmanden.

Ikke medhold.

Klagen vedrørte afdelingens oplysning om, at afskedigelsen var lige efter bogen, og indvendinger var overflødige. Dette var i henhold til klager ikke tilfældet, da denne var blevet oplyst af tillidsrepræsentanten, at det havde været et ultimativt krav fra virksomheden, at klager skulle ud, på trods af at virksomheden ikke kunne sætte en finger på klagers arbejde.

Afdelingen var uforstående over for klagen, idet der var rådgivet om partshøring, og klager havde været enig med afdelingen i, at der ikke var grundlag for at rejse sag for uberettiget afsked. Derudover oplyste afdelingen, at tillidsrepræsentanten har fastholdt, at retningslinjerne omkring de nedlagte stillinger var blevet overholdt.

Klagerådet fandt ikke, at afdelingen kunne drages til ansvar for tillidsrepræsentantens virke, med mindre særlige forhold gjorde sig gældende. Derudover var det klager, der måtte bevise, at afskedigelsen havde fulgt et usagligt formål, hvilket ikke fandtes bevist. Klagerådet gav således ikke klager medhold i klagen.

Mæglingssmanden fandt ligeledes ikke grundlag for at give klager medhold i klagen. Mæglingssmanden begrundede henstillingen med, at det er nødvendigt at vurdere, om virksomheden havde handlet sagligt rigtigt, for ellers er der ikke noget at klage over. Mæglingssmanden udtalte, at det er klager, der skal bevise, at tillidsmanden var fremkommet med oplysningerne, og at disse var sande. Uden en sådan bekræftelse af de uregelmæssigheder, klager påpegede, var der således ikke grundlag for en klage.

11-32476

Klage over afdelingens rådgivning i forbindelse med efterlønsamtale.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Medhold.

Klagen drejede sig om afdelingens fejlinformation om klagers økonomiske rettigheder i forbindelse med efterlønsamtale. Dette resulterede i, at klager havde betalt fagforeningskontingent i 3 år, i den tro at der ved pension ville blive udbetalt en udløbssum. I forbindelse med folkepension rettede klager således henvendelse til afdelingen for at få udbetalt udløbssummen, hvortil afdelingen svarede, at klager var blevet fejlinformeret, hvorfor klager ikke var berettiget til pengene.

Klagerådet fandt, at klager var blevet fejlinformeret og udelukkende var forblevet medlem af fagforeningen ved udsigten til at modtage udløbssummen. Afdelingen havde således handlet ansvarspådragende ved sin fejlagtige rådgivning, hvorfor der blev henstillet til, at afdelingen tilbagebetalte fagforeningskontingent for den 3-årige periode til klager.

11-40029

Klage over at der som følge af rådgivning fra afdelingen kom en opkrævning fra SKAT.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Klagen omhandlede klagers modtagelse af en opkrævning fra SKAT og dermed eventuelt øvrige forbundne ekstraudgifter, der kunne være undgået, hvis klager havde modtaget korrekt rådgivning om, at klager selv skulle sørge for at indeholde skat af et beløb tilkendt fra LG.

Afdelingen anerkendte i det store og hele forløbet og oplyste, at den hverken før eller efter klagers sag havde modtaget en opgørelse fra LG, hvor A-skat ikke var indeholdt, hvorfor den gik ud fra, at beskatningen af beløbet var et mellemværende mellem kurator og LG. Det var afdelingens opfattelse, at det stod alle parter klart, at beløbet fra LG skulle beskattes, samt at klager ikke havde lidt et tab. Afdelingen var dog villig til at dække evt. tab i form af renter eller lign.

Klagerådet fandt det kritisabelt, at afdelingen rådgav klager fejlagtigt, ligesom det fandt det kritisabelt, at klager ikke modtog kopi af brevet fra LG vedr. udbetaling. Klagerådet opfordrede således til, at afdelingen fremadrettet altid undersøgte, om et medlem var blevet beskattet på behørig vis.

Det var Klagerådets opfattelse, at klager ikke havde lidt et økonomisk tab, hvorfor afdelingen alene skulle dække evt. tab, som lå udover beskatningen.

10-7847

Klage over afdelingens sagsbehandling.

Sag behandlet af Mæglingmanden.

Delvist medhold.

Klagen omhandlede klagers lønkrav for tiden juni 2005 til januar 2006. Selskabet blev erklæret konkurs i marts 2007. Herefter meddelte Lønmodtagernes Garantifond (LG), at de ikke kunne dække de anmeldte krav, da de var ældre end 6 måneder regnet fra frisdagen, og at kravet ikke havde været forfulgt uden ugrundet ophold.

Klager anførte, at han havde kontaktet afdelingen om sagen allerede i perioden januar 2006 til marts 2006, hvorfor det var afdelingen/forbundets pligt at sikre, at konkursprivilegiet ikke blev mistet.

Afdelingen anførte, at sagen blev overdraget til forbundet i maj 2006, hvorefter der på foranledning af forbundet blev anmeldt krav til LG i juli 2006. Afdelingens synspunkt var i den forbindelse, at den ikke er årsag til, at LG ikke ville betale det anmeldte krav.

Mæglingmanden fandt det fastslået, at afdelingen blev gjort opmærksom på sagen tidligst 1. februar 2006 senest 10. marts 2006. Imidlertid foretog afdelingen sig ikke noget i sagen i mere end 3 måneder, hvorfor ansvaret for, at sagen rejstes for sent, påhvilede afdelingen. Mæglingmanden henstillede således, at afdelingen skulle erstatte lønnen for januar 2006.

Med hensyn til klagers tab for de foregående måneder, fandt Mæglingmanden, at det måtte være klagers risiko, at klager ikke har sørget for at få lønnen, da den forfaldt, idet der intet er gjort før i begyndelsen af 2006.

10-7870

Klage over afdelingens lange og mangelfulde sagsbehandling.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Medhold.

Klagen vedrørte afdelingens behandling af en bortvisningssag, som blev rejst mod klagers tidligere arbejdsgiver. Arbejdsgiveren anførte, at bortvisningen var sket, idet klager ofte var under påvirkning af et eller andet, hvilket klager afviste var sandt.

Afdelingen var i starten meget aktiv i sagen, men blev herefter meget passiv. Klager anførte, at der ikke blev givet besked om, hvad der blev foretaget trods adskillige rykkere. Klager oplyste, at det på et tidspunkt blev oplyst, at der var indgået forlig i sagen, uden at klager var blevet spurgt eller havde accepteret indgåelsen af forliget. Herefter modtog klager et brev om, at sagen var sendt til retten. Klager anførte, at det ved henvendelse til retten var blevet oplyst, at afdelingen ikke havde sendt papirerne til tiden.

Afdelingen oplyste, at der blev indkaldt til forhandlingsmøde, hvor arbejdsgiver dog ikke mødte op. Der blev herefter afholdt møde i Tvistighedsnævnet, hvor arbejdsgiveren påstod, at der var enighed om at bringe læreforholdet til afslutning. Derudover medbragte arbejdsgiveren erklæringer fra medarbejdere, hvori de påstod, at klager ofte var under påvirkning. På baggrund af dette besluttede afdelingen at prøve en forligsmæssig løsning af sagen. Arbejdsgiveren betalte imidlertid ikke. Efterfølgende var afdelingen optaget af sammenlægningsforhandlinger, hvorfor sagen ikke fik den opmærksomhed, som den ifølge afdelingen skulle have haft. Herefter blev sagen rejst som en småsag ved fogedretten. Afdelingen oplyste dog, at der var en del forviklinger i sagen.

Klagerådet fandt, at sagsbehandlingen har været yderst kritisabel. Klagerådet fandt, at en sagsbehandlingstid fra 2005 til 2011, hvor sagen endnu ikke var afsluttet, var helt uacceptabel i en sag af den pågældende karakter. Klagerådet lagde til grund, at klager ikke havde accepteret det indgåede forlig, som den tidligere arbejdsgiver i øvrigt benægtede var indgået. Afdelingen havde endvidere ikke fremsendt kopi af stævning og processkrift, skønt opfordring hertil, hvorfor Klagerådet lagde til grund, at der ikke verserede en sag ved retten.

Da afdelingen havde forsømt at forfølge det krav, klager oprindeligt havde stillet, og da afdelingen indgik forlig uden klagers accept og tillige havde forsømt at forfølge dette krav inden for rimelig tid, og da afdelingen ikke havde dokumenteret, at der verserede en retssag, fandt Klagerådet, at afdelingen havde handlet ansvarspådragende. Klagerådet henstillede på denne baggrund, at afdelingen erstattede klager det beløb, som der oprindeligt blev stillet krav om, inkl. renter, samt ydede rimelig refusion for klagers afholdte advokatomkostninger.

10-25737

Klage over afdelingens lange og mangelfulde sagsbehandling i pensionssag.

Sag behandlet af Mæglingensmanden.

Delvist medhold.

Klagen angik klagers pensionssag. Klager kontaktede i januar 2009 afdelingen for at anmelde krav om manglende pensionsindbetalinger for 2007, 2008 og 2009. Der var ingen oplysninger om, at afdelingen havde foretaget sig noget i sagen før tidligt i slutningen af marts, hvor sagen blev overdraget til gruppen, der slutningen af maj indgik forlig med virksomheden. Da betalingen udeblev, blev sagen indbragt for Arbejdsretten, der i december 2009 gav medhold for kravet. Virksomheden blev erklæret konkurs i oktober 2009.

I marts 2010 skrev afdelingen til klager, at den havde opgivet sagen, idet hverken LG eller konkursboet ville indfri kravet. I oktober 2010 skrev afdelingen atter, at man har indbragt kravet til LG og til konkursboet, og at LG havde meddelt, at kravet var for gammelt. Klager anmodede herefter om at få tilsendt LG's afslag, hvorefter afdelingen i december 2010 erkendte, at man ikke havde sendt kravet til LG, idet man mente, det var forældet.

Mæglingensmanden fandt, at afdelingens sagsbehandling havde været særdeles kritisabel. For det første havde den ikke holdt klager underrettet om sagens gang i mere end et år. For det andet opgav man i realiteten kravet i januar 2010, men underrettede ikke klager herom. For det tredje meddelte afdelingen, i strid med sandheden, at sagen havde været indbragt for LG, der havde givet afslag.

Mæglingensmanden henstillede, at afdelingen udbetalte klager et beløb svarende til krav på pension for december 2008 og 2009, da den må bære ansvaret for, at klager ikke har fået disse – enten fordi den ikke indbragte kravet for LG, eller fordi den ikke handlede tilstrækkeligt hurtigt, da den modtog klagers krav. I betragtning af, at klager havde forholdt sig passivt i hele 2007 og 2008, mente Mæglingensmanden, at privilegiet var tabt også for efterårsmånederne af 2008.

10-25856

Klage over afdelingens sagsbehandling af sygedagpengesag.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat og Mæglingensmanden.

Ikke medhold.

Klagen omhandlede afdelingens opfølgning på Kommunens beslutning om at stoppe klagers sygedagpenge.

Klager har været igennem et sygdomsforløb på over 10 år, hvor kommunen har haft skiftende sagsbehandlere, lovet indkaldelser til samtaler, der ikke har fundet sted, haft bortblevne sagsakter og flere andre klagepunkter.

Mæglingssmanden fandt, ligesom Klagerådets Sekretariat, ikke at der var noget at bebrejde afdelingen i forbindelse med sagsbehandlingen, da man løbende har fulgt op på sagen og søgt at få kommunen til at reagere.

Mæglingssmanden fandt endvidere, at 3F burde stille advokatbistand til rådighed for klager, såfremt sagen ikke var afsluttet med et for klager acceptabelt resultat for derved at lægge yderligere pres på kommunen.

10-30680

Klage over forbundets og afdelingens varetagelse af klagernes interesser i relation til inddrivelse af pension.

Sag behandlet af Mæglingssmanden.

Medhold.

Klagen drejede sig om, hvorvidt afdelingen og/eller forbundet var ansvarlige for, at klagernes krav på efterbetaling af pensionsbidrag ikke længere kan forfølges.

Afdelingen havde, efter rygter om manglende pensionsindbetalinger i 2007, afholdt et møde med klagernes virksomhed, hvor det blev aftalt, at pensionsbidragene skulle betales inden to uger. Dette skete ikke, hvorfor sagen blev overdraget til forbundet. Sagen blev efterfølgende indbragt for Arbejdsretten, der pålagde virksomheden at betale pensionsbidragene for 2007. I mellemtiden var virksomheden ophørt, og klagerne var blevet ansat i en anden virksomhed ejet af den tidligere virksomhedsejers moder.

Forbundet anlagde efterfølgende sag mod den nye virksomhed, med påstand om at den nye virksomhed hæftede for klagernes pension i henhold til virksomhedsoverdragelsesloven. Sagen blev forliget, og 3F udbetalte differencen, således at klagerne ikke led noget tab i relation til pensionsbidraget for 2007.

Klagerne oplyste efterfølgende afdelingen, at de ikke havde modtaget pensionsbidrag for to måneder af 2008. Afdelingen oplyste, at kravet var gammelt og ikke ville blive dækket af LG og næppe kunne rejses over for den nye virksomhed, da der var indgået forlig til fuld og endelig afgørelse.

Mæglingssmanden fandt, at klagerne havde en berettiget forventning om, at 3F i forbindelse med deres bistand i pensionssagen rejste et krav inkluderende klagernes samlede krav og ikke blot de krav, som var forfaldne på tidspunktet for sagens rejsning. 3F burde som en professionel rådgiver have sikret sig, at det rejste krav var udtømmende og iværksat initiativer til sagens oplysning.

På denne baggrund fandt Mæglingssmanden, at årsagen til at kravene på pensionsbidrag for 2008 ikke kunne forfølges, i det væsentligste kunne tilskrives afdelingens forhold, fordi afdelingen burde have undersøgt, om klagerne havde yderligere pensionstilgodehavender. Det blev derfor henstillet, at pensionsbidragene for 2008 blev udbetalt til klagerne af 3F.

10-44338

Klage over afdelingens godkendelse af valg af tillidsrepræsentant på arbejdspladsen.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Klagen vedrørte afdelingens godkendelse af tillidsrepræsentant i strid med overenskomsten, hvorfor valget i henhold til klager var ugyldigt.

Afdelingen erkendte, at overenskomstens bestemmelser ikke var fulgt, men at afdelingen i den konkrete sag kunne indgå en aftale med ledelsen.

Klagerådet fandt, at der alene var tale om et formkrav, hvorefter virksomheden kan afvise at godkende det foretagne valg. Det forhold, at virksomheden ikke anvendte sin indsigelsesret over den manglende indfrielse af formkrav, måtte føre til, at valget var anerkendt. Klagerådet konkluderede på denne baggrund, at valget af den nye kandidat var gyldigt og gældende fra anmeldelsestidspunktet til virksomheden.

10-50982

Klage over manglende oplysning om lavere fagforeningskontingent for førtidspensionister.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Delvist medhold.

Klagen drejede sig om, at der i forbindelse med tilkendt førtidspension ikke blev gjort opmærksomt på, at man som pensionist skal betale et lavere fagforeningskontingent. Klager mente således, at differencen mellem førtidspensionistkontingent og fuldt kontingent skulle tilbagebetales fra 1999 til 2010.

Afdelingen oplyste, at KAD ikke havde et særligt kontingent for førtidspensionister. Afdelingen oplyste desuden, at det først var ved fusionen med SID i 2005, at der kom en kontingentkategori for førtidspensionister, men at det åbenbart ikke var muligt at konvertere forbundsmedlemmer.

Klagerådet fandt, at afdelingen skulle tilbagebetale differencen mellem almindeligt forbundskontingent og kontingent for førtidspensionister for perioden 2005-2010, da der siden fusionen mellem KAD og SID i 2005 eksisterede en særlig kategori for førtidspensionister.

11-28089

Klage over afdelingen og gruppens håndtering af sag.

Sag behandlet af Mæglingensmanden.

Delvist medhold.

Klagen drejede sig om afdelingens behandling af sag mod arbejdsgiver for manglende betaling for møde, der fandt sted uden for arbejdstiden, hvor der var mødepligt, trussel om politianmeldelse efter stoppet ansættelsesforhold samt aflønning for aflevering af vogn.

I forbindelse med forberedelsen til mæglingensmøde var afdelingens sagsbehandling ifølge klager ikke tilfredsstillende. Sagsbehandleren blev indlagt og henviste til formanden, der henviste til sagsbehandleren, når denne var blevet rask. Klager anførte, at der ved mæglingensmødet ikke var personer fra 3F til stede, der havde kendskab til sagen. Efter noget forvirring, hvor gruppen troede, at sagen vedrørte manglende feriepenge, afsluttes mæglingen med, at den manglende betaling for mødet var aftalt med tillidsrepræsentanten, at truslen om politianmeldelse ikke ville kunne vindes i Arbejdsretten, og at manglende løn for tilbagekørsel af køretøj ikke kunne kræves, da klager bare kunne have undladt at køre vognen tilbage.

Mæglingensmanden fandt, at det angående truslen om politianmeldelse for ulovlig besiddelse af vognen ikke kunne bebrejdes 3F, at man ikke havde villet bistå klager i den anledning, idet sagen næppe kunne vindes i Arbejdsretten.

For så vidt angik løn for mødet, fandt Mæglingensmanden, at klager alene havde modtaget løn for 1 time, selvom klager i henhold til overenskomsten skulle have haft 4 timer. Da overenskomstmæssig løn ikke kan fraviges ved lokalaftale, var klager således berettiget til yderligere løn for 3 timer med feriepenge og øvrige tillæg.

For så vidt angik tilbagekørsel af vognen fandt Mæglingensmanden, at klager var berettiget til betaling for 3 timers arbejde. Dertil kom udgiften til en enkeltbillet 108 kr.

Mæglingsmanden fandt, at sagsbehandlingen i både afdeling og gruppe havde været uacceptabel og henstillede på denne baggrund, at 3F betalte klager løn for 6 timers arbejde + 108 kr. for hjemtransport. Beløbet skulle deles ligeligt mellem gruppen og afdelingen.

11-31533

Klage over afdelingens sagsbehandling.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Klagen omhandlede afdelingens sagsbehandling i forbindelse med virksomhedens konkurs. LG afslog at betale en del af kravet, da det ikke var forfulgt uden ugrundet ophold. Klager anførte, at afdelingen var blevet rykket for svar adskillige gange og havde givet indtryk af, at man ville udfordre LG's afgørelse.

Afdelingen anførte, at det var korrekt, at afdelingen i første omgang vurderede, at afdelingen måtte tage en tvist med LG, men at den efterfølgende vurderede, at det ville blive vanskeligt at ændre dens afgørelse. Afdelingen medgav, at den begik en fejl ved ikke at orientere klager om dette, og at der i et par situationer var gået for lang tid.

Klagerådet fandt ikke grundlag for at kritisere afdelingens beslutning om, at der ikke var mere at gøre i forhold til LG, hvorfor Klagerådet ikke gav medhold i klagen. Klagerådet fandt dog anledning til at udtale kritik af, at afdelingen ikke gav klager besked om, at afdelingen ikke ville videreføre sagen over for LG.

11-32584

Klage over manglende rejsning af sag om ophævelse af elevplads.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Ikke medhold.

Klagen vedrørte afdelingens manglende hjælp til sag om ophævelse af klagers elevforhold. Klager anførte, at det under grundforløbet blev oplyst, at der formentlig ikke ville være nogen praktikplads at vende tilbage til, hvorfor klager kontaktede afdelingen.

Afdelingen har anført, at der blev holdt et møde med klager og dennes arbejdsgiver, hvor der var enighed om, at kontrakten kunne ophæves gensidigt.

Klagerådet fandt på baggrund af sagens oplysninger, at klagers tidligere arbejdsgiver på intet tidspunkt havde ophævet elevaftalen. Derimod var det ikke bestridt, at klager selv ønskede at ophæve uddannelsesaftalen, hvorfor Klagerådet ikke gav medhold i klagen.

11-38420

Klage over ukorrekt sagsbehandling og manglende lyst til at opnå resultater på klagers vegne.

Sag behandlet af Mæglingsmanden.

Ikke medhold.

Klagen vedrørte klagers afskedigelse på baggrund af en arbejdsskade og efterfølgende sygdom. Klager mente, at der i perioden op til dennes afskedigelse burde være gjort en mere ihærdig indsats for at få oprettet en stilling inden for det sociale kapitel og dermed få placeret klager et andet sted i virksomheden. Klager mente, at fordi afdelingen havde besluttet at forfølge sagen som en arbejdsskadesag, var det sociale kapitel blevet startet for sent og ikke med tilstrækkelig kraft.

Afdelingen anførte, at den havde gjort, hvad der var i dens magt for at fastholde klager i en eller anden form for beskæftigelse i virksomheden. Der var dog ingen ledige stillinger pga. fald i produktionen og deraf

følgende indskrænkninger, og idet det af helbredsnettet var blevet vurderet, at klager var tjenstdygtig i sin stilling, fastholdt virksomheden afskedigelsen.

Mæglingens mand fandt, at afdelingen sadlede om til det sociale kapitel, så snart det blev klart, at arbejdsskadesagen ikke ville føre til et positivt resultat og mente ikke, at afdelingen kunne have gjort yderligere for at fremme klagers sag, idet det kun er virksomheden, der kan finde en anden stilling til klager. Mæglingens mand fandt således ikke grundlag for at give klager medhold i klagen.

IKKE REALITETSBEHANDLEDE SAGER

AFVISTE

10-26822

Klage over fejlagtig rådgivning.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klager svarede aldrig på breve fra Klagerådets Sekretariat, hvorfor sagen blev afsluttet.

10-36561

Klage over intern overflytning fra afdeling.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat.

Klagen blev afvist, da klager ikke havde en retlig interesse, idet det er arbejdspladsens beliggenhed i forhold til afdelingens geografiske område, der er bestemmende for medlemmernes placering i afdelingerne.

10-41475

Klage over manglende hjælp og information.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klager svarede aldrig på breve fra Klagerådets Sekretariat, hvorfor sagen blev afsluttet.

10-49077

Klage over afdelingens dårlige behandling.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klager svarede aldrig på brev fra Klagerådets Sekretariat, hvorfor sagen blev afsluttet.

10-49085

Klage over afdelingens rådgivning i forbindelse med indmeldelse.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat.

Klager svarede aldrig på brev fra Klagerådets Sekretariat, hvorfor sagen blev afsluttet.

10-49088

Klage over manglende udmelding.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klager svarede aldrig på breve fra Klagerådets Sekretariat, hvorfor sagen blev afsluttet.

10-53732

Klage over lang sagsbehandlingstid og ikke rettidig information.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klager havde meldt sig ud af 3F, hvorfor sagen blev afsluttet.

10-57921

Klage overafdelingens uanstændige og inhabile sagsbehandling.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klager havde meldt sig ud af 3F, hvorfor sagen blev afsluttet.

10-57966

Klage over afdelingen hjælp ved opsigelse.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klager havde meldt sig ud af 3F, hvorfor sagen blev afsluttet.

10-57984

Klage over dårlig rådgivning.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klager havde meldt sig ud af 3F, hvorfor sagen blev afsluttet.

11-6613

Klage over afdelingens håndtering af arbejdsskadesag.

Sag behandlet af Klagerådet Sekretariat.

Klagesagen blev afsluttet efter ønske fra klager.

11-11056

Klage over afdelings tilhørsforhold.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klager svarede aldrig på brev fra Klagerådet og havde meldt sig ud af 3F, hvorfor sagen blev afsluttet.

11-18526

Klage over opsigelse.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat.

Klager svarede aldrig på breve fra Klagerådets Sekretariat, hvorfor sagen blev afsluttet.

11-28364

Klage over indgået forlig.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat.

Klager svarede aldrig på breve fra Klagerådets Sekretariat, hvorfor sagen blev afsluttet.

11-52105

Sag afsluttet, da klager ikke var medlem.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat.

11-47364

Klage over afdelingens sagsbehandling i forbindelse med indmeldelse i/udbetaling fra A-kasse.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat.

Klager svarede aldrig på brev fra Klagerådets Sekretariat, med hensyn til om der var lidt et økonomisk tab, hvorfor sagen blev afsluttet.

11-56860

Klage over afgørelse i forbindelse med afskedigelse.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat.

Klager havde meldt sig ud af den faglige del af 3F, hvorfor sagen blev afsluttet.

11-64146

Klage over afdelingens rådgivning i forbindelse med orlov.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klager havde meldt sig ud af 3F, hvorfor sagen blev afsluttet.

HENVIST**11-10752**

Klage angående valg af tillidsrepræsentant.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Da Klagerådet ikke behandler klager, der vedrører overenskomstspørgsmål, blev sagen henvist til behandling i den respektive gruppe.

11-11067

Klage over, at der foretages månedvis udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge og muligheder for forskud.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klagerådet henviste sagen til arbejdsløsheds-kassen, hvor disse områder hører under.

11-38013

Klage over afskedigelse.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klagerådet vurderede, at der ikke blev klaget over afdelingen, men at klager ønskede hjælp i forbindelse med sin afskedigelse, hvorfor sagen blev henvist til afdelingen.

11-41208

Klage over manglende intern overflytning i forbindelse med fusion.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klagerådet henviste til, at tvister om afdelingsmedlemskab i forhold til fusionsaftalen var et spørgsmål, som de involverede afdelinger selv skulle løse. Klager blev således bedt om at rette henvendelse til de relevante afdelinger.

11-52103

Klage over manglende overflytning til anden afdeling.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klagerådet overdrog sagen til behandling andet sted i forbundet.

SAGER LØST LOKALT

10-28075

Klage over lang sagsbehandlingstid.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klagerådet afsluttede sagen, da klager havde modtaget sine penge samt en kompensation.

10-31754

Klage over lang sagsbehandlingstid og manglende orientering.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat.

Klagerådet afsluttede sagen, idet Gruppen havde kørt en fagretlig behandling af sagen, og klagers krav var sendt til inkasso.

10-34215

Klage over afdelingens lange sagsbehandlingstid.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klagerådet afsluttede sagen, da det fra afdelingen var blevet oplyst, at klager/klagerne havde accepteret Lønmodtagernes Garantifonds forslag til afslutning af sagen vedrørende de anmeldte krav.

10-51419

Klage over afdelingens manglende hjælp.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klagerådets sekretariat afsluttede sagen, da sagen var løst lokalt.

11-18152

Klage over lang sagsbehandling og manglende information.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klagerådet afsluttede sagen, da sagen var løst lokalt.

11-18159

Klage over afdelingens manglende hjælp.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klagerådet afsluttede sagen, da sagen var løst lokalt.

11-28083

Klage over dårlig behandling i forbindelse med afskedigelse.

Sag behandlet af klagerådets Sekretariat.

Klagerådet afsluttede sagen, da sagen var løst lokalt.

11-47380

Klage over lang sagsbehandlingstid.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klagerådet afsluttede sagen, da sagen var løst lokalt.

11-51800

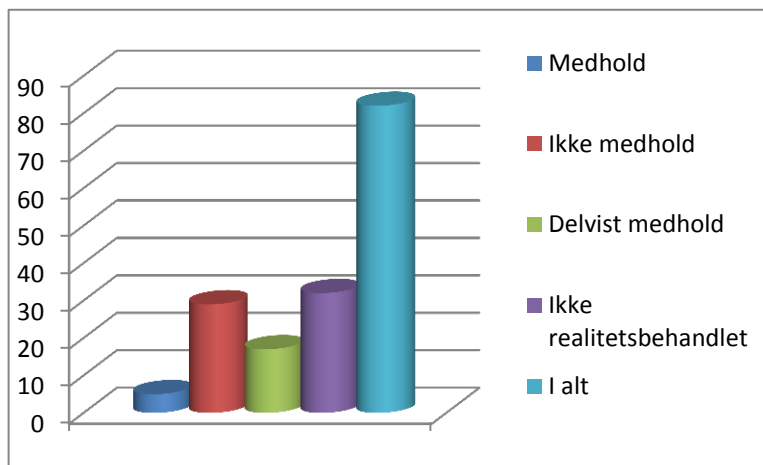
Klage over manglende udlevering af kopi af tro og love erklæring.

Sag behandlet af Klagerådets Sekretariat.

Klagerådet afsluttede sagen, da der var en lokal dialog i gang mellem klager og afdelingen.

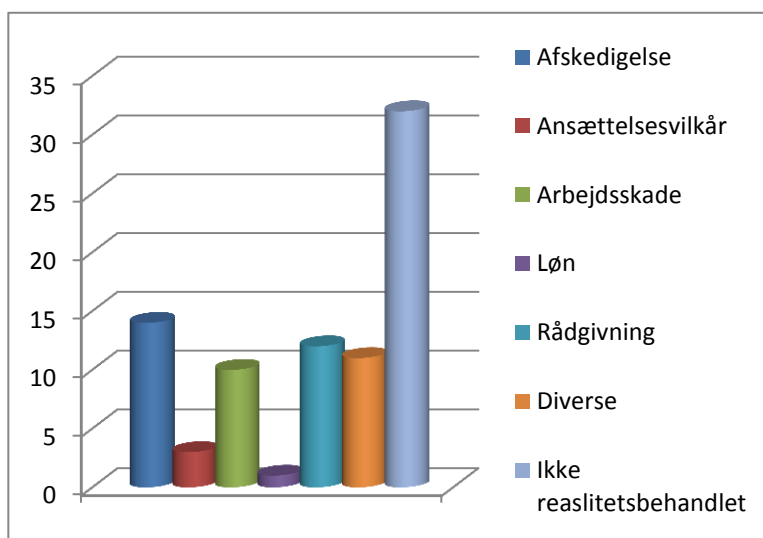
Medhold/ikke medhold

Medhold til medlem	5
Ikke medhold	29
Delvist medhold	17
Ikke realitetsbehandlet	32
<hr/>	
I alt	83

Klagernes fordeling efter emne

Afskedigelse	14
Ansættelsesvilkår	3
Arbejdsskade	10
Løn	1
Rådgivning	12
Diverse	11
Ikke realitetsbehandlet	32

VEJLEDNING OM KLAGERÅD OG MÆGLINGSMAND

Det følger af Fagligt Fælles Forbunds Forbundslove, at forbundet har en klageinstans med en dommer som juridisk sagkyndig. Medlemmerne kan anmode klageinstansen om at behandle sager, hvor de mener at have lidt et økonomisk tab på grund af mangelfuld eller fejlagtig rådgivning fra afdeling eller forbund.

Hovedbestyrelsen har på et møde den 14. april 2005 vedtaget en forretningsorden for Fagligt Fælles Forbunds Klageråd og Mæglingmand. Forretningsordenen er vedlagt som bilag til denne vejledning.

Det fremgår af forretningsordenen, at Klagerådet behandler klager over sagsbehandlingen i en 3F-afdeling og/eller forbundet. Endvidere behandler Klagerådet tvister af ansættelsesretlig karakter mellem ansatte/tidligere ansatte og en 3F-afdeling.

Klagerådet behandler ikke sager mellem en valgt og dennes afdeling.

En klagesag starter ved, at klager rekvirerer et klageskema i afdelingen eller i forbundet. Klageskemaet er vedlagt som bilag til denne vejledning.

Det udfyldte klageskema med supplerende oplysninger og tilhørende bilag sendes til Klagerådets Sekretariat:

Klagerådets Sekretariat
c/o Fagligt Fælles Forbund
Juridisk Sekretariat
Kampmannsgade 4
1790 København V

Sekretariatet bistår Klageråd og Mæglingmand med sagsforberedelse – herunder indhentelse af supplerende oplysninger m.v. Svar fra afdelingen/gruppen sendes i kopi til klager og omvendt. Sagen behandles herefter efter de retningslinjer, som følger af forretningsordenen.

Hvis en gruppe eller et sekretariat i forbundet har været involveret i en sag, sendes sagen direkte til Mæglingmanden, det vil sige uden en forudgående behandling i Klagerådet.

Hvis sagen behandles af Klagerådet, kan Klagerådets afgørelse såvel af klager som 3F-afdeling indbringes for Mæglingmanden. Dette skal ske 4 uger efter det tidspunkt, hvor Klagerådets afgørelse er meddelt klager og indklagede.

Klagerådet behandler kun sager, hvor klager har en retlig interesse. Det er kun medlemmer af en 3F-afdeling, der har klageadgang. Klagerådet/Mæglingmanden behandler ikke a-kassesager, sager der er behandlet af voldgift, afskedigelsesnævn, Tvistighedsnævn, Arbejdsretten, karteller eller andre forhandlingsfællesskaber.

Såvel Klagerådets som Mæglingmandens afgørelse træffes i form af en henstilling.

Klagerådets medlemmer er:

Næstformand Johnny Skovengaard
Hovedkasserer Ulla Sørensen
Forretningsfører Morten Kaspersen
Thomas Møller, 3F Århus Rymarken
Jim Staal, 3F Industri Vestegnen

Mæglingsmand er professor, dr.jur. Eva Smith.

Klagerådets Sekretariat kan kontaktes ved henvendelse til Lizette Frederiksen, Juridisk Sekretariat, telefon 88 92 10 09 eller mail klageraadet@3f.dk

§ 1

Formål

Fagligt Fælles Forbunds Klageråd har til formål at give medlemmerne mulighed for

- at klage over fejl i sagsbehandlingen i sager behandlet i en 3F-afdeling eller i Fagligt Fælles Forbund og
- få behandlet sager, hvor der er tvister af ansættelsesretlig karakter i en 3F-afdeling, hvis klager er medlem af Fagligt Fælles Forbund.

§ 2

Klagerådets sammensætning

Stk. 1

Klagerådet består af:

forbundets næstformand med ansvar for organisation, forbundets forbundssekretær med ansvar for personale, a-kassens forretningsfører, to repræsentanter udpeget af Hovedbestyrelsen.

Stk. 2

Tilforordnet udvalget er forbundets interne advokat.

Stk. 3

Klagerådet kan efter behov anmode om en tilforordnet til konkrete sager, hvor specialviden er påkrævet.

§ 3

Klagerådets funktion

Klagerådet behandler klager over sagsbehandlingen i en 3F-afdeling og/eller forbundet. Endvidere behandler Klagerådet tvister af ansættelsesretlig karakter mellem ansatte/tidligere ansatte og en 3F-afdeling.

§ 4

Mæglingssmand

Stk. 1

Mæglingssmanden behandler klager over sagsbehandlingen i sager behandlet af en 3F-afdeling, som har været forelagt Klagerådet til afgørelse.

Stk. 2

Mæglingssmanden behandler endvidere klager over sagsbehandlingen i Fagligt Fælles Forbund og tvister af ansættelsesretlig karakter mellem et ansat/tidligere ansat 3F-medlem i en 3F-afdeling og 3F-afdelingen, som har været forelagt Klagerådet, jf. § 3.

§ 5

Sekretariat

Sekretariatet bistår Klageråd og Mæglingssmand med sagsforberedelse – herunder indhentelse af supplerende oplysninger mv.

§ 6

Klagens genstand

Stk. 1

Til Klagerådet/Mæglingssmand kan klages over sagsbehandlingen, jf. dog stk. 2, i sager behandlet af en 3F-afdeling, Fagligt Fælles Forbund og tvister af ansættelsesretlig karakter mellem et ansat/tidligere ansat 3F-medlem i en 3F-afdeling og 3F-afdelingen.

Stk. 2

Kun sager, hvor klager har en konkret retlig interesse, kan behandles.

Kun medlemmer af en 3F-afdeling har klageadgang.

Klagerådet/Mæglingssmand behandler ikke a-kassesager.

Klagerådet/Mæglingssmand behandler ikke sager, der er behandlet af voldgift, herunder afskedigelsesnævn og Tvistighedsnævn eller af Arbejdsretten.

Klagerådet/Mæglingssmand behandler ikke sager, hvor sagen er behandlet af karteller eller andre forhandlingsfællesskaber.

§ 7

Fremgangsmåden ved indgivelse af klage

Stk. 1

Klagen indleveres på et trykt klageskema, der udleveres af 3F-afdelingen/Fagligt Fælles Forbund.

Stk. 2

I klageskemaet skal klager kortfattet redegøre for sine synspunkter. Klageskemaet sendes til Klagerådets Sekretariat:

Fagligt Fælles Forbund
Klagerådets Sekretariat
c/o Juridisk Sekretariat
Kampmannsgade 4
1790 København V.

Stk. 3

Sekretariatet sender herefter klagen til indklagede med anmodning om, at indklagede inden en nærmere fastsat frist kommer med eventuelle bemærkninger. Sekretariatet kan, hvis det findes fornødent, indhente supplerende bemærkninger hos parterne.

Stk. 4

Parterne gøres gensidigt bekendt med hinandens indlæg.

Stk. 5

Der gives en frist til at sende supplerende oplysninger.

Stk. 6.

Hvis eventuelle bemærkninger eller supplerende oplysninger ikke sendes inden for den angivne frist, gives parterne meddelelse herom, og sekretariatet sender sagen til Klageråd/Mæglingsmand til behandling på det foreliggende grundlag.

§ 8

Klageinstans

Stk. 1

Klagen bliver herefter behandlet på førstkommande klagerådsmøde.

Stk. 2

En klage over sagsbehandlingen i Fagligt Fælles Forbund bliver efter indhentelse af eventuelle supplerende oplysninger sendt direkte til Mæglingsmand.

§ 9

Klagerådets sagsbehandling

Stk. 1

Hvis Klagerådet finder klagen åbenbart grundløs, afvises klagen.

Stk. 2

Klagerådet kan beslutte, at sagen udsættes til et senere klagerådsmøde, hvis Klagerådet finder indhentelse af yderligere oplysninger nødvendigt.

Stk. 3

Klagerådet kan endvidere indkalde parterne til et møde.

Stk. 4

Finder Klagerådet under sagens behandling, at klagen efter sin karakter bør afgøres af Mæglingsmanden, er Klagerådet berettiget til at undlade at træffe afgørelse i sagen og henvise sagen til Mæglingsmanden.

Stk. 5

Klagerådet endelige afgørelse kan af såvel klager som 3F-afdelingen begæres indbragt for Mæglingsmanden. Dette skal ske inden fire uger efter det tidspunkt, hvor Klagerådets afgørelse er meddelt klager og indklagede.

§ 10

Mæglingsmandens sagsbehandling

Stk. 1

Mæglingsmanden kan indhente supplerende oplysninger i det omfang, han/hun finder det fornødent. Bestemmelsen i § 7 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2

Mæglingsmanden kan beslutte at indkalde parterne til et forligsmøde, forinden afgørelsen træffes.

§ 11

Afgørelsens form

Såvel Klagerådets som Mæglingsmandens afgørelse træffes i form af henstilling.

§ 12

Årsberetning

Klagerådets Sekretariat udarbejder for hvert kalenderår en årsberetning, der for de afgjorte sager indeholder en kort sagsfremstilling og klagens afgørelse i anonym form.

Årsberetningen forelægges Daglig Ledelse og Hovedbestyrelsen.